

DE WEDERKOMST VAN CHRISTUS

Inleiding

- 2 Petrus 3: 1 Dezen tweeden zendbrief, geliefden, schrijf ik nu aan u, in welke *beide* ik door vermaning uw oprecht gemoed opwekke;
- 2 Opdat gij gedachtig zijt aan de woorden, die van de heilige profeten te voren gesproken zijn, en aan ons gebod, die des Heeren en Zaligmakers apostelen zijn;
- 3 Dit eerst wetende, dat in het laatste der dagen spotters komen zullen, die naar hun eigen begeerlijkheden zullen wandelen,
- 4 En zeggen: Waar is de belofte Zijner toekomst? Want van dien *dag*, dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alzo *gelijk* van het begin der schepping.

Waar blijft die belofte van de komst van Christus eigenlijk?

Als het over eschatologie gaat, waarschuwt de Bijbel ons altijd.

Volgens 2 Petrus 1: 9 hebben wij het profetisch Woord dat zeer vast is. Daarvan zei Paulus dat hij zich voor dat Woord niet schaamt, want het is kracht Gods tot zaligheid een iegelijk die gelooft (Rom. 1: 16). Op grond van dat Woord en die kracht sprak Paulus met grote autoriteit.

- 2 Petrus 1: 12 Daarom zal ik niet verzuimen u altijd daarvan te vermanen, hoewel gij het weet, en in de tegenwoordige waarheid versterkt zijt.

Het is noodzakelijk dat je regelmatig dezelfde dingen hoort, anders raak je ze kwijt. Het gaat om herhaling.

Als we het over de wederkomst van Christus hebben, dan hebben we het niet over één bepaalde dag, maar over een hele periode.

De wederkomst is niet hetzelfde als de opname van de Gemeente. Die dingen vallen ook niet samen. De opname van de Gemeente gebeurt zeven jaar vóór de wederkomst van Christus en is dus niet de belangrijkste gebeurtenis in de wederkomst.

Dit alles staat weliswaar niet in de Bijbel, maar er staan zoveel dingen niet in de Bijbel die we toch geloven, omdat ze tóch in de Bijbel staan.

Nu, in deze tegenwoordige tijd, verzamelt Christus ons uit deze wereld. Onze verantwoordelijkheid is daarom ook niet dat wij hier op aarde het Koninkrijk vestigen, maar dat wij Zijn Woord bewaren, wat kan inhouden dat wij ook Zijn smaadheid dragen.

- 2 Petrus 1: 16 Want wij zijn geen kunstelijk verdichte fabelen nagevolgd, als wij u bekend gemaakt hebben de kracht en toekomst van

- onzen Heere Jezus Christus, maar wij zijn aanschouwers geweest van Zijn majesteit.
- 17 Want Hij heeft van God den Vader eer en heerlijkheid ontvangen, als zodanig een stem van de hoogwaardige heerlijkheid tot Hem gebracht werd: Deze is Mijn geliefde Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb.
- 18 En deze stem hebben wij gehoord, als zij van den hemel gebracht is geweest, toen wij met Hem op den heiligen berg waren.

De apostelen hadden goede grond te verkondigen wat zij gehoord hadden, want zij zijn namelijk niet kunstelijk verdichte fabelen nagevolgd en zijn bovendien aanschouwers geweest van Zijn majesteit.
Fabels = cultuur, maar leugens, net als sprookjes.

De apostelen hebben de kracht en toekomst verkondigd van de Heere Jezus Christus en hebben die ook gezien op de berg der verheerlijking.

- 19 En wij hebben het profetische Woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uw harten.

Omdat het profetisch woord zeer vast is, zegt men: 'God kent de toekomst; dus staan de dingen vast en dus hebben wij geen vrije wil meer'.
Dat is natuurlijk een kromme redenering, want de Bijbel zegt zelf dat wij een vrije wil hebben en de verantwoordelijkheid om te kiezen.

De profeten zijn slechts de boodschappers, niet de auteurs. Zij hebben het weliswaar opgeschreven, maar hadden geen invloed op de inhoud van de boodschap, want het profetisch woord is zeer vast.
Dit betekent ook dat je erover kunt discussiëren, maar dat het geen bal helpt. De waarheid verandert namelijk niet en als je ook maar enigszins doorhebt wat dit betekent, dan zou je er goed aan doen daar groot respect voor op te brengen.
Discussiëren = je gelijk halen. Maar, als je gelijk hebt, dan heb je gelijk; je kunt het niet krijgen.
Elk woord dat je over de Bijbel zegt, wordt door God gehoord. Als je iets niet begrijpt, leg het dan naast je neer. Ga niet zelf iets verzinnen. Dus, ook al kan het soms wat onduidelijk zijn of lijken, toch hebben wij het profetisch woord dat zeer vast is.
Dat Woord is het Woord van God en niet bestemd voor de wereld. Het is alleen kracht Gods tot zaligheid voor hen die geloven.

In het algemeen is het christendom tegenwoordig verworden tot heidense filosofie, met een paar andere namen erin (In Uw Naam hebben wij..., maar God zegt: Eruit!).

Vroeger waren er twee soorten recht: het wereldlijk recht en het kerkelijk recht, maar er is maar één Recht en dat is Gods recht. En het niet meer willen buigen voor enige autoriteit is een wereldlijk beginsel en het gevolg van het verwerpen van de hoogste Autoriteit. Als je dat doet, dan is niets meer vast.

Op grond van ons geloof maken we deel uit van het lichaam van Christus. Hij is de Hogepriester en wij zijn priesters en zouden handeling doen totdat Hij komt. Wij zijn verantwoordelijk voor dat Woord, omdat het ons is toebetrouwd. Wij hebben de waarheid in pacht en dat kost ons heel wat, namelijk ons hele leven. Daarom geven we dat leven ook aan Hem.

...Totdat de dag aanlichte... 'Totdat' is hetzelfde als 'opdat'. Zie ook Psalm 110: 1. 'Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten'. Het Nieuwe Testament zegt dat dit allang gebeurd is (Hebr. 2: 8 – 9). Wij zien het alleen nog niet.

'Aanlichte': dat licht is de wijsheid en die zou schijnen in ons duistere hart. Duister = onwetend. Daarom moet dat duistere hart verlicht worden, opdat wij de waarheid leren kennen. Met andere woorden: 'Ontvangt met zachtmoedigheid het Woord der waarheid, Hetwelk uw zielen kan zalig maken'. Ons wordt niet gevraagd of we het ermee eens zijn, maar of we willen buigen voor de waarheid.

20 Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging;

Hoezo is het profetisch woord zeer vast? Niemand kan er immers wijs uit worden! Toch wel, maar je moet wel enkele regels in acht nemen bij het bestuderen van het profetisch woord:

Regel 1: je moet geloven en je op voorhand aan het Woord van God onderwerpen;

Regel 2: je moet weten dat geen enkele profetie van eigen uitlegging is, want:

21 Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door den wil eens mensen, maar de heilige mensen Gods, van den Heiligen Geest gedreven zijnde, hebben *ze* gesproken.

'Heilige mensen Gods...': in het Oude Testament zou er 'man Gods' gestaan hebben.

Dat profetische Woord komt bij de Heilige Geest vandaan. Daarom is het zeer vast.

Alle andere religies worden ons overgeleverd en geïnspireerd door legio boze geesten, namelijk demonen. En dat die religies niets met God te maken hebben, blijkt wel uit het feit dat ze elkaar allemaal tegenspreken.

God geeft verschillende gaven; dus is er verschil onder gelovigen. Toch is het één Geest Die dat doet en daardoor wordt de eenheid ook gepraktiseerd met maar één doel: de opbouw van de Gemeente.

Vroeger zijn er vele profeten geïnspireerd door de Heilige Geest en zij hebben allen gesproken. Dat al die profeten door de Heilige Geest geïnspireerd zijn, betekent dat geen enkele profetie een andere profetie tegenspreekt, maar ook dat geen enkele profetie compleet is en in zichzelf is uit te leggen.

God openbaart Zich in Zijn Eigen Woord, niet aan de wereld, maar aan ons. Daarom zouden wij daar verstandiglijk acht op geven en dat Woord onderzoeken. De Heer sprak tot het volk Israël en wel in de tent der samenkomst, van tussen de cherubim = type van de troon der genade.

Gelukkig zijn wij tegenwoordig niet meer afhankelijk van een fysieke plaats van samenkomst waar de Heer tot ons spreekt, maar wij kunnen naderen tot die troon der genade in de hemel, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods. Daar in de hemel is de tent der samenkomst. Als je daartoe niet nadert en je daar niet buigt voor Degene Die ons iets te zeggen heeft, dan kun je wel een Bijbel hebben en die eventueel opendoen, maar God heeft je dan niets te zeggen en dus zul je dan ook niet veel van die Bijbel begrijpen.

(De Heere Jezus zei tot Martha in Lukas 10: 41 – 42, nadat zij zag dat Maria aan Jezus' voeten lag terwijl Hij haar leerde en Maria Martha niet hielp in het dienen: 'Martha, Martha, gij bekommert en ontrust u over vele dingen; maar één ding is nodig; doch Maria heeft het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal worden weggenomen'.)

2 Petr. 2: 1 En er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, gelijk ook onder u valse leraars zullen zijn, die verderfelijke ketterijen bedektelijk invoeren zullen, ook den Heere, Die hen gekocht heeft, verloochenende, *en* een haastig verderf over zichzelf brennende;

Hij heeft ons gekocht en wij zijn dus Zijn eigendom. Daarom zouden we ook geen tienden geven, zoals de wet leert, maar ons helemaal.

2 En velen zullen hun verderfenissen navolgen, door welke de weg der waarheid zal gelasterd worden.

3 En zij zullen door gierigheid, met gemaakte woorden, van u een koopmanschap maken; over welke het oordeel van over lang niet ledig is, en hun verderf slumert niet.

Koopmanschap = zaak, bedrijf, business. Dan is het geen Evangelieprediking maar marketing.

God heeft vroeger valse profeten niet gespaard en Hij zal dat in de toekomst ook niet doen.

Je moet Schrift met Schrift vergelijken en dat kan behoorlijk moeilijk zijn. God heeft daarbij sommigen tot herders en leraars gegeven en anderen niet. Dus, bij de bestudering van de Bijbel en met de Heilige Geest wil dit nog niet zeggen dat je automatisch tot kennis van de Schriften komt.

Bijbelse waarheid is niet afhankelijk van één Bijbeltekst of –boek, maar van heel de Schrift. Hoe dan ook, het begint altijd met de basis. Als je vervolgens Schrift met Schrift gaat vergelijken, dan is dat best wel lastig, want als je de ene tekst onder ogen hebt, dan heb je de andere er niet bij; die moet je dan in gedachten hebben en dat kan moeilijk zijn.

Daarna zouden we ook nog onderzoeken of deze dingen alzo zijn.

Komst en wederkomst

Vele Schriftplaatsen spreken over de wederkomst van Christus. In principe is het zo dat in het Oude Testament gesproken wordt over de komst van de Messias. Er is veel discussie over of de Messias nu al wel gekomen is of niet, maar zowel Joden als Christenen geloven dat Hij nog komen zal. Daar zit de overeenkomst. Het verschil tussen Joden en Christenen is dat Christenen weten dat Hij ook al gekomen is en de Joden niet.

Hand. 13: 32 En wij verkondigen u de belofte, die tot de vaderen geschied is, dat *namelijk* God dezelve vervuld heeft aan ons, hun kinderen, als Hij Jezus verwekt heeft.
33 Gelijk ook in den tweeden Psalm geschreven staat: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.

God heeft Zijn beloften vervuld in de opstanding van Christus. Is daarmee de Messias gekomen? Ja, als je de uitdrukking tenminste niet te smal neemt; Hij is gekomen, maar ook weer weggegaan. Hij is uitermate verhoogd en heeft een positie als Koning en Hogepriester in de hemel.

En omdat Hij na Zijn komst ook meteen weer weggegaan is, moeten al die profetieën in het Oude Testament dus toch nog een keer echt vervuld worden. Dan zal Hij de wereld aan Zich onderwerpen; dat heeft Hij nu nog niet gedaan. Als de Messias hier orde op zaken stelt, dan begint Hij uiteraard met Israël en daarna de rest van de wereld. Jakobus zegt in Handelingen 15 dat één en ander in overeenstemming is met wat de profeten gezegd hebben. God heeft (tegenwoordige tijd) de heidenen bezocht (dat doet Hij nog steeds) en daarna zal Hij wederkeren en de vervallen hut van David weder oprichten (vers 14 – 16).

Nu is Zijn troon in de hemel, maar later, in Zijn wederkomst, zal die troon op aarde staan. Dan zal de Messias hier alsnog Zijn Koninkrijk oprichten, in Jeruzalem en over Juda; daarna over de rest van Israël en daarna over de andere volkeren.

Je kunt onmogelijk een duidelijk overzicht van de wederkomst van Christus krijgen op grond van alleen het Nieuwe Testament.

De verwachting van de discipelen vind je bijvoorbeeld in Lukas 19: 11.

Luk. 19: 11 En als zij dat hoorden, voegde Hij daarbij, en zeide een gelijkenis; omdat Hij nabij Jeruzalem was, en *omdat* zij meenden, dat het Koninkrijk Gods terstond zou openbaar worden.

Zij waren onderweg naar Jeruzalem en ze dachten dat het Koninkrijk terstond zou openbaar worden. Ze dachten dat hun Koning binnenkort aangesteld zou worden. Daarin hadden ze ook wel gelijk, want dat Koninkrijk werd toen ook opgericht, maar nog niet openbaar gemaakt.

Waarom niet? Wel, de Heere Jezus vertelt dan de gelijkenis van de tien ponden: dat Hij eerst naar een vergelegen land zou reizen en dat zij in de tussentijd handeling zouden doen totdat Hij weer terugkomt. Dat betekent niet dat de Heer iedere dag zegt wat je moet doen, maar dat Hij zegt: 'Red je'.

Dit wil weer niet zeggen dat Hij Zich niet met het leven van een gelovige bemoeit, maar in principe hebben wij dat pond gekregen en hebben alle vrijheid om te doen wat we willen doen. Het gaat er alleen om wát we met dat pond doen. Als dat in overeenstemming is met wat Hij van ons verwacht, dan zorgt Hij voor ons. Jakob Klein Haneveld zei altijd: 'De Heer laat ons hier maar wat aanrommelen'. De meeste mensen kiezen echter zelf een koning, net als in de tijd van Mozes, want tegen Mozes zeiden ze: 'Wie heeft u als rechter over ons gesteld?'. Hem hoefden ze niet als koning.

Mattheüs 24

De Heere Jezus is overdag in Jeruzalem en 's avonds niet. Hij trok over de Olijfberg naar Jeruzalem. Zij kregen Jeruzalem in het zicht bij de afgang van de Olijfberg. En hoewel het toen feest had moeten worden, werd het treurnis. Dat staat niet in Mattheüs 24, maar wel in Lukas 19. Hoe de gebeurtenissen zich dus werkelijk afspeelden, daarvoor moet je Schrift met Schrift vergelijken.

Zijlijn: Men zegt wel dat de vier verschillende Evangeliën, Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, vier verschillende facetten van de Heere Jezus belichten. Dit beginsel is in principe juist, maar het klopt toch niet helemaal. De meest voor de hand liggende reden voor de vier verschillende Evangeliën is waarschijnlijk, dat zodra je in het Nieuwe Testament terechtkomt, je meteen gedwongen wordt Schrift met Schrift te vergelijken.

Waarom was de intocht in Jeruzalem nu zo'n bijzondere dag? Dat was het op grond van het Oude Testament. De discipelen meenden op grond van het Oude Testament dat het Koninkrijk terstond zou openbaar worden. Maar het werd geen feestelijke intocht, want het Koninkrijk werd helemaal niet terstond openbaar. Het werd wel opgericht, maar niet openbaar. Waar ging het dan naartoe, als het wel opgericht werd? Naar de hemel. Tot aan vandaag is de geschiedenis niet verder gekomen dan de Olijfberg.

De Heer sprak 's avonds op de Olijfberg met Zijn discipelen over Zijn parousia, Zijn aanwezigheid, Zijn wederkomst, hier op aarde.

Matt. 23: 36 Voorwaar zeg Ik u: Al deze dingen zullen komen over dit geslacht.

Geslacht = generatie.

Voorafgaand aan dit vers had de Heer oordelen uitgesproken over een ongelovig volk.

37 Jeruzalem, Jeruzalem! Gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn! Hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugelen; en gijlieden hebt niet gewild.

Israël liet zich niet verzamelen (zie ook Jesaja 49: 5).

38 Ziet, uw huis wordt u woest gelaten.

Je kunt op grond van de Schrift bewijzen dat het hier over Judas gaat (zie Psalm 69: 26 en Handelingen 1: 20), maar bedenk daar dan wel bij wat de symboliek achter Judas is. In Hand. 1: 20 staat ook nog over Judas dat een ander zijn opzienersambt zou nemen, maar het betekent dat een ander volk het priesterambt van Juda over zou nemen.

Staat dat letterlijk zo in de Bijbel? Nee, maar de vraag is dan waarom die dingen in de Bijbel staan?

Wij hebben de geschiedenis als uitleg van het profetisch woord. Als je bijvoorbeeld de geschiedenis van Mozes neemt, dan herken je daar later de Heere Jezus in.

Ter illustratie: toen Mozes zag de lasten van zijn broeders, het volk Israël, zag hij dat een Egyptisch man een Hebreeuwse man uit zijn broeders sloeg (Ex. 2: 11 – 15). Toen hij zag dat er niemand was om de Hebreeuwse man te verlossen, versloeg hij de Egyptenaar.

De volgende dag zag hij twee Hebreeuwse mannen ruziën, kwam tussenbeide en zei tot de ongerechte: 'Waarom slaat gij uw naaste?'. Hij antwoordde en zei: 'Wie heeft u tot overste en rechter over ons gesteld?'.

De Hebreeuwse man is een type van de Here Jezus; de Egyptenaar is een type van de duivel, Mozes een type van de opgewekte Christus en de ongerechte een type van het Joodse volk.

De Hebreeuwse man wordt geslagen en daar verschijnt Mozes, de opgestane Heer. Hij vermorzelt de kop van de Egyptenaar, de satan, de overste dezer wereld, zoals geprofeteerd in Genesis 3: 15, maar de Joden willen Hem niet als Koning, als Overste en als Rechter. Daarom vlucht Mozes naar Midian, naar de hemel. Na '40 jaar' komt hij terug (Zijn wederkomst), en verlost alsnog Zijn volk uit de handen van de Egyptenaar, die rondging als een briesende leeuw. (Zie ook Hand. 7 en Hebr. 11.)

Zowel Mozes als de Heere Jezus waren bestemd voor het koningschap over hun volk en in beide gevallen werd hun werk niet door hun volk gewaardeerd. Daarom gaan ze beiden weg en worden koning over een ander volk. Daarna, na 40 jaar, komen ze weer terug.

Toen Mozes naar Midian vluchtte en zich dus verborgen had voor zijn volk, bouwde hij zich een volk voor zijn naam: Gersom en Eleazar, zijn zonen, als type van de Gemeente. En zo ging het discipelambt van Judas naar Matthias. Gods handelen met de wereld loopt via Israël, maar sinds het priesterambt van Israël is weggenomen is Gods handelen met de wereld niet meer zichtbaar.

39 Want Ik zeg u: Gij zult Mij van nu aan niet zien, totdat gij zeggen zult: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!

'Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren': dit is een citaat uit Psalm 118: 26.

In de eerste plaats is deze psalm een danklied, feestlied, lofzang tot Gods eer, ter gelegenheid van de herbouw en inwijding van de tempel en van de terugkeer uit de ballingschap.

Maar hier in Mattheüs 23 gaan de verzen die voorafgaan aan vers 39 wel degelijk over de wederkomst van Christus en over deze tegenwoordige tijd.

Zijlijn: Psalm 118 is de laatste psalm die deel uitmaakt van de psalmen 113 t/m 118. Deze zes samen worden door de Joden het hallel genoemd. Hallel betekent lof. Ze worden gezongen aan de paasmaaltijd: Psalm 113 en 114 na de eerste beker (het klein hallel) en de psalmen 115-118 na de derde beker (het groot hallel). Van het groot hallel is sprake in Mattheüs 26: 30 en Marcus 14: 26. Jezus zong het met Zijn discipelen tijdens het Heilig Avondmaal. Ook op andere grote feesten zongen de Joden het hallel.

Dat Jeruzalem verwoest is, staat nergens in de Bijbel, maar is wel aangekondigd in de profetieën. Je kunt die profetieën niet verklaren als je de geschiedenis niet kent.

Dus, ook al staan bepaalde dingen niet letterlijk in de Bijbel of lijken ze in eerste instantie ergens anders over te gaan, dan kunnen ze heel goed nog wel een verborgen betekenis hebben, waar je alleen achter komt door Schrift met Schrift te vergelijken, of de typologie te bestuderen.

Matt. 24: 1 En Jezus ging uit en vertrok van den tempel; en Zijn discipelen kwamen bij Hem, om Hem de gebouwen des tempels te tonen.

Maakt het ons wat uit dat de Heere Jezus vertrok van de tempel? Ja, het schildert ons het decor en het is typologisch voor over welke tijd het gaat. Alles is symboliek.

- 2 En Jezus zeide tot hen: Ziet gij niet al deze dingen? Voorwaar zeg Ik: Hier zal niet *een* steen op den *anderen* steen gelaten worden, die niet afgebroken zal worden.
- 3 En als Hij op den Olijfberg gezeten was, gingen de discipelen tot Hem alleen, zeggende: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen zijn, en welk *zal* het teken *zijn* van Uw toekomst, en van de voleinding der wereld?
- 4 En Jezus, antwoordende, zeide tot hen: Ziet toe, dat u niemand verleide.

De discipelen gaan niet in discussie, maar luisteren en het eerste wat er tot hen gezegd wordt als ze alleen met de Heere Jezus zijn is: 'Ziet toe, dat niemand u verleide'. (zie ook Paulus in 2 Thess. 2: 2, 3). Zowel de Heere Jezus als Paulus citeren vervolgens uit het Oude Testament.

Zijlijn: Dat beiden uit het Oude Testament citeren is echte Evangelisatie. Evangelisatie is niet dat de Heere Jezus de oplossing is van al je aardse problemen, want waar staat dat? Nergens! De mens staat niet centraal; de boodschap is Christus. De mens zou zich zwak opstellen en met een zacht gemoed het Woord van God ontvangen: 'Wij dan, wetende de schrik des Heeren, bewegen de mensen tot geloof'. Als de duivel ons niet kan tegenhouden om te komen tot de Heere Jezus Christus, dan probeert hij alsnog ons de hoop af te nemen. Maar wij hebben een levende hoop en gaan dus ook niet door de grote verdrukking, zoals sommigen beweren. Toegegeven, het is kort door de bocht en voor dit moment zwak onderbouwd, maar toch.

De wederkomst van Christus is in tegenstelling tot wat velen denken niet hetzelfde als de jongste dag.

Men is de wederkomst een beetje kwijtgeraakt. De vertaling maakt zich daar ook wel enigszins schuldig aan, want 'de voleinding der wereld' moet 'voleinding der eeuw' zijn. Bovendien beschouwde de rooms-katholieke kerk zichzelf als het koninkrijk op aarde, net als na de reformatie de protestanten deden. Maar Christus zou recht en gerechtigheid voortbrengen en Zijn troon hier op aarde vestigen. Als dat gebeurd is, vangen de 1000 jaren aan. Die worden overigens niet in het Oude Testament genoemd, maar wel in Openbaring 20; daar hebben de 1000 jaren betrekking op het binden van de satan. In het Oude Testament gaat het dan over het Koninkrijk.

Toekomst = parousia = presentie, aanwezigheid.

Voleinding der wereld = voleinding der eeuw. Dat is de eeuw dezer wereld uit Efeze 2. Die moet vervangen worden door de toekomstige eeuw. Dat gebeurt in Zijn parousia.

De discipelen vragen drie dingen:

1	Wanneer zullen deze dingen zijn;
2	wat is het teken van Zijn toekomst;
3	wat is het teken van de voleinding der eeuw?

De dingen uit punt 1 = de verwoesting van Jeruzalem (vers 2).

Deze drie gebeurtenissen hangen met elkaar samen. Sommigen beweren dat er geen samenhang is tussen de verwoesting van Jeruzalem en de wederkomst van Christus. Alleen al uit dit vers blijkt dat dus wel degelijk aan te tonen (zie ook Daniël 9).

5 Want velen zullen komen onder Mijn Naam, zeggende: Ik ben de Christus; en zij zullen velen verleiden.

In de Bijbel zijn namen en titels hetzelfde. Er zijn er nogal wat die zich voor de Christus hebben uitgegeven. Niet altijd letterlijk, maar vaak ook als Zijn plaatsvervanger; een antichrist dus. Dat woord komt alleen voor in 1 – en 2 Johannes.

Anti = in de plaats van.

Herodus Antipater = Herodus in de plaats van zijn vader.

Er zijn dus vele antichristussen die de baas over ons willen spelen, terwijl we maar één Baas hebben.

6 En gij zult horen van oorlogen, en geruchten van oorlogen; ziet toe, wordt niet verschrikt; want al *die* dingen moeten geschieden, maar nog is het einde niet.

Het einde = het einde der eeuw, het einde van deze tegenwoordige boze eeuw.

Al die dingen zijn dus niet een teken dat de wederkomst van Christus aanstaande is. Die dingen zijn kenmerkend voor de tijd vanaf het moment dat de Heere Jezus

dat gezegd heeft. Die dingen staan tegenover de Vredevorst. Hij zou vrede brengen en geen oorlogen en dergelijke. In plaats van dat er vrede komt onder de Christus, komen er juist oorlogen en antichristussen.

- 7 Want het *ene* volk zal tegen het *andere* volk opstaan, en het *ene* koninkrijk tegen het *andere* koninkrijk; en er zullen zijn hongersnoden, en pestilentiën, en aardbevingen in verscheidene plaatsen.
- 8 Doch al die dingen *zijn maar* een beginsel der smarten.

Het zijn allemaal tekenen van het feit dat de Heere de wereld heeft losgelaten. Hij zorgt voor ons omdat wij van deze wereld niet zijn.

De eindtijd is dus al begonnen bij de eerste komst van Christus. Vanaf die tijd zijn er oorlogen enz.

Of ze toenemen in deze dagen? Misschien, maar dat kan ook zo lijken, omdat de moderne communicatie ons goed op de hoogte houdt.

Heel wat rampen komen voort uit onnozelheid van de mensen. De wijsheid der wereld is weg; dat heeft geleid tot de donkere middeleeuwen (zie 1 Korinthe 1).

In ieder geval, al die dingen zijn maar een beginsel der smarten. De ergste komen pas in de wederkomst van Christus.

- 9 Alsdan zullen zij u overleveren in verdrukking, en zullen u doden, en gij zult gehaat worden van alle volken, om Mijns Naams wil.
- 10 En dan zullen er velen geërgerd worden, en zullen elkander overleveren, en elkander haten.

De dagen waar het over ging zijn de dagen vanaf de eerste komst van Christus. Dat men elkaar de hersens niet meer inslaat om het geloof, komt voort uit pure onverschilligheid (zie Openbaring 3 – Laodicea; en Handelingen 20: 29 – zware wolven = antichristussen).

- 11 En vele valse profeten zullen opstaan, en zullen er velen verleiden.

Dé valse profeet is de antichrist, maar er zouden vele valse profeten zijn.

- 12 En omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkouden.

Liefde en warmte zijn synoniemen.

- 13 Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

Zalig worden is heel wat meer dan tot geloof komen en wedergeboren worden. Ook het verdere leven van een gelovige heeft tot doel zijn zaligheid, maar dan de zaligheid der ziel, het praktische leven. Zalig worden is dus alles wat God aan of in een mens doet.

Waarin zou men volharden? We zouden **leven** uit geloof. Wie daarin volhardt, zal zalig worden (zie bijvoorbeeld Hebr. 10).

Volharden = trouw zijn aan het Woord.

Wij geloven in Degene Die ons geschilderd wordt in dat Woord van God. Door dat Woord komen wij tot kennis van Christus. Beleving komt voort uit wat wij weten en dat is zekerheid. Dat heeft niets met gevoel te maken. Gevoel is juist onzekerheid. Het enige wat zeker is, is het Woord van God; dat bepaalt je beleving. Men zou dus volharden in het Woord, zoals de gelovigen uit Handelingen 2: 42 bleven volharen in de leer der apostelen. Dat is de gezonde leer en dat brengt ons tot zaligheid.

Dat is niet alleen nu zo, maar zo was het ook al in de dagen van het Oude Testament. Denk bijvoorbeeld aan Jozua en Kaleb, die als enigen het beloofde land inkwamen. De rest door ongelooft niet.

14 En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen.

Evangelie is niet alleen blijde boodschap. Het is een boodschap die verwacht werd. Het gaat over de mededeling dat dat wat beloofd was inmiddels gekomen is. Het woord is vlees geworden; wat beloofd is, is gematerialiseerd. Het heeft gestalte gekregen, is vlees geworden = basar.

Als Johannes zegt dat het Woord vlees geworden is, dan betekent dit dus dat Gods beloften vervuld zijn, niet met Kerst, maar met Pasen.

God heeft Zijn beloften vervuld toen Hij Jezus Christus verwekt heeft (zie Handelingen 13). Die boodschap wordt gepredikt en die heeft natuurlijk alles met het Koninkrijk te maken.

Welk Koninkrijk? Dat uit Genesis 1.

In de eerste generatie na de opstanding van Christus is het Evangelie al gepredikt geweest in de hele wereld (Kol.1: 23). Dat men dat nu niet meer gelooft, komt omdat alle kennis vergaan is. Het is bijvoorbeeld bekend dat de Karthagers al naar Amerika voeren. Over de hele wereld staan op menhirs en monolieten zeeroutes beschreven, allemaal gerekend vanuit het westen van de Middellandse Zee.

De prediking is ook na die eerste generatie gewoon doorgedaan en gaat ook door na de opname van de Gemeente. Er zou namelijk altijd een overblijfsel zijn.

En dan komt het einde. Dat begint met de opname van de Gemeente en duurt dan nog een jaar of 40.

Als het Evangelie al overal gepredikt is, waarom komt Hij dan nog niet? Omdat Hij een bestemde tijd heeft (Hand.17: 31) en omdat Hij lankmoedig is en niet wil dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen (zie 2 Petr. 3: 9).

De tijd tussen de eerste en de tweede komst van Christus is de tijd van de verborgenheid. De toorn Gods wordt geopenbaard van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid der mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden (Romeinen 1: 18). God heeft de wereld daaraan overgegeven. Vecht dus ook niet tegen ongerechtigheid en onreinigheid. Intussen houdt God Zich verborgen.

Tot nu toe waren de uitspraken uit Mattheüs 24 allemaal vrij algemeen en ze gaan over dingen die zouden gebeuren tot aan de wederkomst van Christus.

Vanaf Mattheüs 24: 15 komt dan de 'backbone of prophecy', de ruggengraat van de profetie, maar dat geldt ook voor Daniël 9: 24 - 27, want daar is Mattheüs 24 hoofdzakelijk op gebaseerd. Het vormt de basis voor elke chronologische volgorde van de profetieën over de wederkomst van Christus. Als je beide gedeelten met elkaar vergelijkt, dan kom je al een heel eind.

- 15 Wanneer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, den profeet, staande in de heilige plaats; (die *het* leest, die merke daarop!)

Dit wordt gezegd tegen gelovigen. De redenering is dan dat in die dagen, als de opname van de Gemeente al gebeurd is, er geen gelovigen meer zullen zijn waartegen dit gezegd kan worden. En dus moet de Gemeente wel door de grote verdrukking.

Onzin natuurlijk, want er zal altijd een gelovig overblijfsel zijn.

Zijlijn: De Gemeente is de eerstgeborene en het lichaam van Christus. De Gemeente heeft op grond van dat eerstgeboorterecht een hemelse positie. Dat is niet het hiernamaals, maar het hierdaarmaals. Daar staat de troon van God en die hemel is onveranderlijk en blijft altijd. De hemel is niet de bestemming van alle gelovigen. Gelovigen ontvangen eeuwig leven en hebben recht om kinderen van God te worden (1 Joh. 3: 1 en Joh. 1: 12 - Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven). Dit is aan oudtestamentische gelovigen beloofd, maar na de opstanding van Christus zijn de gelovigen kinderen van God, want alle eerstgeborene, al wat de baarmoeder opent, is Mijn, zegt de HEERE (Ex. 13: 2, Num. 3:13).

De hemelse positie is alleen voor de eerste vruchten van de oogst, die bewogen worden voor het aangezicht van Christus. Oudtestamentische gelovigen staan pas op op de jongste dag. Abraham en de zijnen zijn in de hades, in het dodenrijk en zij zullen pas volmaakt worden nadat wij dat zijn. Datzelfde zal ook gelden voor de gelovigen die na de opname van de Gemeente leven, want in principe komen gelovigen op de nieuwe aarde terecht. De uitzondering daarop is Christus en Zijn lichaam; die hebben een hemelse positie. En als Hij de Eerstgeborene is, dan kan het onmogelijk zo zijn dat Abraham en de rest van de oudtestamentische gelovigen al wedergeboren zijn. Zij moeten dus in de hades wachten op de jongste dag.

Wanneer zal dan het einde zijn? Nou, in de eerste plaats zal er toch eerst weer een Joodse staat opgericht moeten zijn in Palestina en Jeruzalem. Dat is nu al zo, maar ongeveer honderd jaar geleden nog niet. Bovendien zijn er weer Filistijnen (Palestijnen) in het gebied. De stukken zijn weer op het bord gezet. De Joden hebben het land gekocht met hoofdzakelijk Amerikaans geld. Het land was toch in grote mate leeg. In 1948 gingen de in Palestina levende Arabieren even het land uit, zodat de omringende volken de pas uitgeroepen staat Israël in zee kon drijven. Dat mislukte. Vooral Jordanië heeft er toen voor gezorgd dat de vluchtelingen als Palestijns volk werden neergezet. Maar er is helemaal geen Palestijns volk. De Palestijnen zelf zeggen dat zij de oude Filistijnen zijn.

Alles staat dus weer op de kaart. Daaraan kun je zien dat de wederkomst van Christus aanstaande is.

Wat is het aanknopingspunt? Niet de eerste Zionistenconferentie in 1897 en ook niet de oprichting van de Joodse staat in 1948. Die Joodse staat is het dal der dorre doodsbeenderen uit Ezechiël 37, hoewel dat in feite over heel Israël gaat. Het Joodse volk is een uitbeelding van waar religie een mens brengt.

‘Wanneer gij dan zult zien de gruwel der verwoesting’:

‘Gruwel der verwoesting’ is een vage term. Het blijkt een afgodsbeeld te zijn. Welke afgod? Dat maakt niet zoveel uit. Vele komen daarvoor in aanmerking: Boeddha, maitreya, Jupiter, Allah, Baäl, allemaal verenigd in de god dezer eeuw.

Als je Mattheüs 24 in of op zichzelf bestudeert, dan kan de gruwel der verwoesting van alles zijn, maar de Heere Jezus verwijst naar Daniël. Daniël is een profeet en dus is het boek Daniël een profetisch boek. Dit betekent dat de daarin opgeschreven geschiedenissen ook profetisch zijn. Profeteren is veel meer dan alleen maar spreken. Ook het doen en laten van, in dit geval Daniël, vallen daaronder.

De gruwel der verwoesting staat in de heilige plaats. Dat is Jeruzalem. Dit staat niet expliciet in Daniël, maar als je Daniël nauwkeurig leest, dan kun je tot geen andere conclusie komen.

Daniël 8 gaat over Antiochus Epiphanes, koning van het Seleucidenrijk, van 175 tot 164 voor onze jaartelling. Hij plaatste een beeld in de heilige plaats. Via Flavius Josephus en oude Joodse geschriften weten we dat die heilige plaats Jeruzalem is.

Wat bij Antiochus Epiphanes gebeurde zal in de toekomst nog een keer gebeuren, want Antiochus is een beeld van dingen die nog komen zullen.

Uit Daniël 11 blijkt dat dat beeld overal zal worden opgericht, in alle plaatsen over de hele wereld, maar het begint in Jeruzalem.

Daniël 9

Daniël 9: 1 In het eerste jaar van Daríus, den zoon van Ahasvéros, uit het zaad der Meden, die koning gemaakt was over het koninkrijk der Chaldeën;

606 voor onze jaartelling: Verovering van Jeruzalem;
598 voor onze jaartelling: wegvoering grootste deel van de bevolking;
587 voor onze jaartelling: Jeruzalem verwoest.

2 In het eerste jaar zijner regering, merkte ik, Daniël, in de boeken, dat het getal der jaren, van dewelke het Woord des HEEREN tot den profeet Jeremía geschied was, in het vervullen der verwoestingen van Jeruzalem, zeventig jaren waren.

Daniël was ook weggevoerd naar Babel en hij had zitten rekenen wanneer zij weer terug zouden gaan naar het land Kanaän. Na 70 jaren, maar later, na zijn gebed, zegt Gabriël dat er 70 jaarweken bestemd zijn over zijn volk en over zijn heilige stad, mits het volk tot geloof komt.

Daniël had als hoofd van het volk het recht het hele volk te vertegenwoordigen. Hij bidt tot God en komt namens het volk tot bekering. Dit is profetisch voor het moment dat de hoogste vertegenwoordiger van het Joodse volk in de toekomst de Naam des HEEREN aan zal roepen. Daarmee komt juridisch gesproken het hele volk tot bekering; niet individueel, maar als volk. Dat zal na de opname van de Gemeente gebeuren, bij de onvermijdelijke verwoesting van Jeruzalem.

Daniël doet een beroep op de Bijbelse tijdrekening. Hij wordt onderbroken in zijn gebed door het verschijnen van de engel Gabriël = gabber van God.

- Daniël 9: 20 Als ik nog sprak, en bad, en beleed mijn zonde, en de zonde mijns volks van Israël, en mijn smeking nederwierp voor het aangezicht des HEEREN, mijns Gods, om des heiligen bergs wil mijns Gods;
- 21 Als ik nog sprak in het gebed, zo kwam de man Gabriël, dien ik in het begin in een gezicht gezien had, snellijk gevlogen, mij aanrakende, omtrent den tijd des avondoffers.
- 22 En Hij onderrichtte *mij* en sprak met mij, en zeide: Daniël! Nu ben Ik uitgegaan, om u den zin te doen verstaan.
- 23 In het begin uwer smekingen is het woord uitgegaan, en Ik ben gekomen, om *u dat* te kennen te geven; want gij zijt een zeer gewenst *man*; versta dan dit woord, en merk op dit gezicht.
- 24 Zeventig weken zijn bestemd over **uw volk**, en over **uw heilige stad**, om de overtreding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en om de ongerechtigheid te verzoenen, en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, en om het gezicht, en de profeet te verzegelen, en om de heiligheid der heiligheden te zalven.

We hebben hier in Daniël te maken met de geschiedenis van de stam van Juda en meer specifiek met het Hoofd van die stam, de troon van David.

De Messias is per definitie de Zoon van David en Hij heeft die troon geërfd hier op aarde.

Het gaat over het Joodse volk en de tijdrekening die gegeven wordt gaat alleen over Juda en over Jeruzalem en het Koninkrijk.

'70 weken zijn bestemd over uw volk en over uw heilige stad'. Daar in Jeruzalem zou ook de gruwel der verwoesting opgericht worden (Matt.24: 15).

De bekering van Israël komt tot stand als Juda tot bekering komt, want het gaat steeds over de troon van Juda en niet over heel Israël. Als iets niet verband houdt met de troon van Juda, dan moet je helemaal niet bij Juda zijn, maar bij Efraïm, bij het eerstgeboorterecht.

'Versta dan dit woord, en merk op dit gezicht': het is niet voor iedereen bestemd, maar wel voor deze zeer gewenste man.

Gezicht is altijd een kwestie van zien; men stelt zich de dingen voor. Hij had ook kunnen zeggen: 'Zie eens!', zoals Klaas Rozendal altijd deed.

Waar moest Daniël op zien? Op de 70 weken die bestemd zijn over uw volk en over uw heilige stad.

70 weken = 70 jaarweken. Laban zei tegen Jakob, nadat Jakob gemerkt had dat hij niet Rachel maar Lea gekregen had: 'Vervul de week van deze, dan zullen wij u ook die (Rachel) geven'. Die week betekende een dienst van 7 jaren.

Zo is het ook hier in Daniël: de 70 weken zijn 70 jaarweken en beslaan dus een periode van 490 jaar. En die tijdrekening geldt alleen voor het Joodse volk en Jeruzalem, de heilige stad.

Aan David was beloofd dat er altijd iemand op zijn troon zou zitten. Hoe en wanneer komt die troon terug? Wanneer beginnen die 490 jaren te tellen? In vers 24 worden 7 dingen opgesomd; dat is een stijlfiguur. Tel die dingen bij elkaar op en je weet dat het 490 jaar duurt totdat de Messias komt.

De heiligheid der heiligheden = Christus = de Gezalfde = de Messias.

- 25 Weet dan, en versta: van den uitgang des woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias, den Vorst, zijn zeven weken, en twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden.

‘Weet dan en versta’: het gaat om feiten. Die 490 jaar beginnen bij de uitgang des woords om te doen wederkeren...: vanaf het moment dat er een decreet wordt uitgevaardigd om Jeruzalem te herbouwen. Dus niet alleen het wederkeren, maar dat in combinatie met het herbouwen van Jeruzalem.

We weten wanneer dat was, want dat staat in Nehemía 2.

- Neh. 2: 1 Toen geschiedde het in de maand Nisan, in het twintigste jaar van den koning Arthahsasta, *als er* wijn voor zijn aangezicht was, dat ik den wijn opnam, en gaf *hem* den koning; nu was ik nooit treurig geweest voor zijn aangezicht.
- 2 Zo zeide de koning tot mij: Waarom is uw aangezicht treurig, zo gij toch niet krank zijt? Dit is niet dan treurigheid des harten. Toen vreesde ik gans zeer.
- 4 En de koning zeide tot mij: Wat verzoekt gij nu? Toen bad ik tot God van den hemel.
- 5 En ik zeide tot den koning: Zo het den koning goeddunkt, en zo uw knecht voor uw aangezicht aangenaam is, dat gij mij zendt naar Juda, naar de stad der begrafenisson mijner vaderen, **dat ik ze bouwe.**
- 6 Toen zeide de koning tot mij, daar de koningin nevens hem zat: Hoe lang zal uw reis wezen, en wanneer zult gij wederkomen? En het behaagde den koning, dat hij mij zond, als ik hem zekeren tijd gesteld had.

Het 20^e jaar van Arthahsasta = het jaar 445 voor onze jaartelling. Dat is niet gelijk aan het begin van het Medo-Perzische Rijk, toen Daríus aan de macht was. De Joden mochten toen al wel terug, maar de stad werd niet herbouwd. Een stad was pas een stad als er een muur omheen stond.

Men kreeg dus pas in het 20^e jaar van Arthahsasta toestemming om de stad te herbouwen. Dat was in de maand nisan: 1 nisan 445 voor onze jaartelling. Vanaf daar begin je te tellen.

De bouw van Jeruzalem duurde 49 jaar. Dan kom je uit in het jaar 396 voor onze jaartelling. Dat is meteen de afsluiting van de Bijbelse geschiedenis en dan begint de inter-testamentaire periode.

De eerste 7 weken = 49 jaar, zijn dus voor de wederopbouw van Jeruzalem. Daarna volgen er nog 62 weken. Dan kom je precies uit bij de intocht in Jeruzalem. Dat is de enige gelegenheid dat de Heere Jezus werd gefêteerd als Messias.

Het totaal van die 69 weken is 173.880 dagen. Gerekend vanaf de uitgang des woords om Jeruzalem te herbouwen, tot aan de intocht van Jeruzalem is precies dat aantal dagen.

7 weken en 62 weken zijn samen 69 weken. Er mist dus nog één week. Na die 69 weken is er al wel sprake van Messias de Vorst, maar dan ben je nog niet bij het aanbreeken van het Koninkrijk.

Daniël 9: 26 En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hem Zelfen zijn; en een volk des vorsten, hetwelk komen zal, zal de stad en het heiligdom verderven, en zijn einde zal zijn met een overstromenden vloed, en tot het einde toe zal er krijg zijn, *en* vastelijk besloten verwoestingen.

Na die 62 weken = dat is na 69 weken. Die 7 weken voor de opbouw van Jeruzalem waren er al aan voorafgegaan.

De Messias zal uitgeroeid worden = in de King James Bijbel staat: the Messiah shall be cut off: de Messias zal worden afgesneden.

Het zal niet voor Hem zelve zijn = in de grondtekst staat: en Hij zal niet hebben. Hij wordt dus afgesneden en zou niet hebben.

Bij de intocht in Jeruzalem stopt de Heer bij de Olijfberg. Daar wordt Hij afgesneden. En wat zal Hij dan niet hebben? Zijn Koninkrijk. Dat gebeurde niet bij Zijn kruisiging, maar bij de zogenaamde intocht in Jeruzalem. Vanaf dat moment staat de tijd stil voor Juda en Jeruzalem. Er is nog 1 week te gaan, maar die volgt niet direct op die eerdere 69 weken, want de Messias werd afgesneden en Hij zou niet hebben. Nog niet tenminste.

De tijd wordt eerst stilgezet voor Juda en Jeruzalem. Denk aan een prikklok: als je op je werk komt, dan doe je de kaart in de klok en jouw tijd begint te lopen, totdat je hem er weer in doet; dan stopt jouw klok, maar de klok loopt natuurlijk door, alleen niet meer voor jou.

Zo werkt een schaakklok ook: als de één aan zet is, dan staat de tijd voor de ander stil en andersom.

Het gaat hier dus niet over de Gemeente of over de volkeren, maar over wanneer de troon van David weer geplaatst zal worden in Jeruzalem. Het gaat over wanneer de Messias zal komen en wanneer het Nieuwe Verbond voor het Joodse

volk zal aanbreken; wanneer de vervallen hut van David weder opgericht zal worden (Amos 9: 11, Hand. 15: 16).

De Vorst = the first, de eerste, de voorste, de erfgenaam van de troon, de kroonprins. Dat is de Messias, Die recht kan doen gelden de troon van David op te eisen.

Maar die Vorst werd afgesneden en er komt een andere vorst die de stad zal verderven. Daarom weende de Heer bij Zijn intocht (zie Lukas 19: 41 – 44). Na de intocht werd de tijd stilgezet. Er kwam een ander volk en een andere vorst (Titus) en de stad werd verwoest.

Een overstromende vloed = vele legers. Water heeft een vernietigende werking. Vastelijk besloten verwoestingen = de verwoesting van Jeruzalem.

Pas als Jeruzalem vrede zal kunnen krijgen, dan kan er vrede in de wereld zijn.

Jeruzalem: Salem = vrede
Jeru = onderwijzing

De oorlog zal niet meer geleerd worden, want de wet zal uit Jeruzalem uitgaan (Jes. 2: 3 en Micha 4: 2).

27 En hij zal velen het verbond versterken een week; en *in* de helft der week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste.

Hier hebben we de 70^e week. Dan wordt er een verbond gesloten. Het sluiten van dit verbond markeert het begin van de 70^e week.

In die 7 jaar van de 70^e week zit een breuk en wel precies op de helft: 3 ½ jaar. In die eerste 3 ½ jaar wordt het verbond versterkt.

Het Nieuwe Verbond is weliswaar ingegaan bij de opstanding van Christus, maar het Nieuwe Verbond wordt pas van toepassing op de Joden als het Joodse volk tot bekering komt. Maar als het volk tot bekering komt, dan komt ook de Messias en dat is pas aan het einde van de 70^e week.

Een individuele Jood kan natuurlijk altijd tot geloof komen, maar wordt dan toegevoegd aan de Gemeente. En als vandaag bij wijze van spreken alle Joden tot bekering zouden komen, dan heb je nog steeds geen bekeerd Joods volk, maar een enorme uitbreiding van de Gemeente. Pas ná de opname van de Gemeente gaat de geschiedenis voor het Joodse volk weer verder. Dan gaat voor hen de klok weer lopen.

Hij zal velen het verbond versterken = er staat: hij. Dat is de vorst die komen zal. Die vorst is er in het verleden al geweest, maar zal in de toekomst weer komen.

En hij zal met de velen.. = de velen zijn de velen uit het volk van Daniël = de ongelovige Joodse staat.

Er zal iemand komen die met de Joodse staat en Jeruzalem een verbond sluit. Het vredesproces moet leiden tot een overeenkomst over Jeruzalem, want dat is steeds het grote struikelblok.

Hij zal met de velen het verbond versterken... = versterken = bekrachtigen, ondertekenen. Daarna is het van kracht, van sterkte. In Daniël 6: 8 – 11 gaat het over een wet of gebod dat getekend wordt. Het wordt daar in allerlei verschillende bewoordingen weergegeven.

Het begin van de 70 weken begint met een decreet van Arthahsasta, met een woord en hier in de 70^e week begint het weer met een decreet, met een woord.

Waarom zit er zoveel ruimte in tijd tussen de 69^e en 70^e week van Daniël?

2 Thess. 2: 6 En nu, wat *hem* wederhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard worde te zijner eigen tijd.

Hem = de afval, de mens der zonde, de zoon des verderfs, uit vers 3. Dat is de satan. Hij wordt wederhouden door de Gemeente. Zolang de Gemeente hier nog fysiek op aarde is, zit de satan nog in de hemel. Pas bij de opname van de Gemeente zal de satan uit de hemel geworpen worden en wordt zijn werk hier openbaar. Tot die tijd werkt hij in het verborgene. Zie Openbaring 12 – de mannelijke zoon (de Gemeente) wordt weggerukt tot God en Zijn troon; de strijd tussen Michaël (Christus) en Zijn engelen (de Gemeente) tegen de draak (satan) en zijn engelen wordt gewonnen door Michaël. De draak wordt op aarde geworpen en hun plaats is niet meer gevonden in de hemel.

Die strijd is nu aan de gang, want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers dezer wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht (Efeze 6: 12).

De tijdsruimte tussen de 69^e en 70^e week wordt in Daniël 9 niet gemeten. De totale tijdsperiode staat wel in de Bijbel, maar nergens letterlijk:

- In 2 Petrus 3 gaat het over de toekomst des Heeren en dat er in de laatste dagen spotters zullen komen die zeggen: 'Waar blijft de belofte van Zijn toekomst?'. Petrus antwoordt daarop dat het ons niet onbekend zou zijn dat één dag bij de Heere is als duizend jaren, en duizend jaren als één dag.
- In Jozua 3 wordt beschreven hoe Jozua en het volk Israël door de Jordaan het beloofde land binnentrekt. Dan staat er in vers 3:

3 En zij geboden het volk, zeggende: wanneer gij de ark des verbonds des HEEREN, uws Gods, ziet, en de Levietische

4 priesters dezelve dragende, verweist gijlieden ook van uw plaats, en volgt haar na; Dat er nochtans ruimte zij tussen ulieden en tussen dezelve, bij de twee duizend ellen in de maat; en nadert tot dezelve niet; opdat gij dien weg wetet, dien gij gaan zult; want gijlieden zijt door dien weg niet gegaan gisteren *en* eergisteren.

Het volk moest 2000 el achter de ark aan volgen. Dit betekent dat de wedergeboorte van het Joodse volk begint 2000 jaar na de wedergeboorte van de Heere Jezus. Uiteraard niet alleen van het Joodse volk, maar van heel Israël, beginnende met het Joodse volk. De Levietische priester die de ark dragen zijn een beeld van de Gemeente. Zij hoeven die afstand van 2000 ellen niet te bewaren, maar steken gelijk met de Heer over.

De 70 weken van Daniël zijn bestemd over het Joodse volk en over Jeruzalem. Dit betekent dat ook de laatste week uit Daniël 9: 27 bestemd is over het Joodse volk en over Jeruzalem.

Een week = de 70^e week van Daniël. Die week is nog niet vervuld, maar zal in de toekomst, na de opname van de Gemeente, vervuld worden.

De Bijbel spreekt niet over 7 jaren van grote verdrukking, maar over 3 ½ jaar van grote verdrukking en wel over het Joodse volk. Israël is hier niet het hele Israël en zeker niet de Angelsaksische volkeren (de 10 stammen), maar slechts het Joodse volk. Het verhaal van de wederkomst van Christus gaat over het herstel van de troon van David en daarom gaat het ook over het Joodse volk uit de stam van Juda, in Jeruzalem.

De 70e week begint met het sluiten van een verbond.

Verbond is synoniem aan vrede. Twee vijandige partijen worden één.

Hij is onze Vrede, Die deze beiden één gemaakt heeft (Efeze 2: 14). Dat is uiteraard onder het Nieuwe Verbond.

Wie is de grote tegenstander van het Joodse volk? Amelek.

God heeft een strijd met Amalek van geslacht tot geslacht (Ex. 17: 16). En als Israël het land erfelijk zou bezitten, dan zal Amalek (kleinzoon van Ezau) uitgeroeid worden.

Het eerstgeboorterecht zou eigenlijk naar Ezau gaan, maar het ging naar Jakob.

Vandaar de nijd, want de Arabieren beroepen zich op hun afstamming van Ezau; de christenen beroepen zich op hun afstamming van Jakob.

Amalek, Ezau, Ismaël, Agag, allen stellen zij hetzelfde voor. En Israël onder de wet zal nooit de overwinning kunnen behalen over Amelek.

De laatste Agagiet was Haman (zie het boek Esther), de grote Jodenhater.

De vorst die komen zal, de kleine hoorn die later uitermate groot zal worden, zal een Agagiet zijn en dus een Edomiet en dus een afstammeling van Ezaü. Hij zal dus wel een islamiet zijn. Hij is niet de antichrist, want die is de valse profeet en geen vorst.

In Openbaring 13 vind je ze allebei naast elkaar. De één krijgt de kracht en macht van de ander. De antichrist is de duivel die uit de hemel geworpen wordt. Zoals de Christus uit de onzienlijke wereld op aarde zal komen, zo zal hij, de valse profeet, ook komen.

De antichrist is dus niet een Jood of zo, want hij heeft geen menselijke afstamming.

De vorst is een Amalekiet en waarschijnlijk ook een Filistijn, want Filistijnen hebben niet een duidelijke afstamming. Palestijnen zijn gewoon Arabieren, maar in het spraakgebruik zijn zij later Palestijnen genoemd.

De grote vijand van David was een Filistijn, Goliath = de glanzende. Hij is een type van de satan. Je herkent hem in de beschrijving van de satan uit Jesaja 14 en Ezechiël 28. Daar kreeg Goliath zijn kracht vandaan. Hij zal de grote koning worden van dat laatste antichristelijke koninkrijk. Hij maakt gebruik van de krachten en wonderen en tekenen die hem gegeven worden door de duivel.

Dat koninkrijk moet de voortzetting zijn van het vroeger afgebroken Griekse rijk van Alexander de Grote (zie Daniël 8). Hij stierf toen hij Babel tot wereldhoofdstad wilde maken. Daarna viel zijn rijk uiteen in vier delen.

De profetieën zijn zo geformuleerd dat je niet aan kunt geven dat er tussen de eerste- en tweede komst van Christus een gat van 2000 jaar zit. Dat mocht men vroeger niet weten voor het geval Israël in de eerste komst toch tot geloof zou gekomen zijn. Het was dus een verborgenheid.

Als men toen gereageerd had op de prediking dat het Koninkrijk nog niet kón komen, omdat er nog zoveel profetieën waren die nog niet vervuld waren, dan hadden ze een excuus gehad om niet tot geloof te komen. Daarom kun je uit Daniël 9 ook niet concluderen dat er een gat van ongeveer 2000 jaren zit tussen de 69^e- en de 70^e week .

De profetieën lopen in ieder geval tot op Antiochus Epiphanes; daarna zijn er bepaalde dingen die niet op hem van toepassing zijn en dan spring je ineens over naar de eindtijd.

Dat zie je wel vaker. Denk bijvoorbeeld aan Johannes, die kwam in de geest en de kracht van Elía; of aan de ontwijding van de tempel. Beide dingen zijn in het verleden al vervuld, maar zullen in de toekomst nog een definitieve vervulling krijgen.

Palestina is het land der Filistijnen. Dat was het gebied langs de Gazastrook. Tegenwoordig hoort ook een groot deel van de westelijke Jordanoever bij Palestina.

Als je het hebt over Palestijnen dan gaat het feitelijk over Jordaniërs. In 1948 was de hele wereld van mening dat Jordanië verplicht was de Palestijnse vluchtelingen op te nemen.

De Palestijnen hebben een koningshuis, namelijk het Hashemitische koningshuis van Jordanië. In de Arabische wereld wordt dat koningshuis ook geacht verantwoordelijk te zijn voor de bewaring van de leer van de Islam. Die vorst die komen zal lijkt voort te moeten komen uit dat huis.

Die vorst maakt een verbond met de Joodse staat, zodat die twee één worden. Dan zal de klok voor Israël weer gaan lopen en begint de 70e week van Daniël.

Die 70e week moet de bekering van de velen (het Joodse volk) uit vers 27 gaan brengen. Dat is niet bij het sluiten van het verbond, want Israël zou nooit en te nimmer een verbond mogen sluiten met welk ander volk dan ook. Dat geldt dus ook voor ons; ook wij zouden geen compromissen met de wereld sluiten, want wij zijn een afgezonderd volk in verband met het eerstgeboorterecht (alles wat de baarmoeder opent is Mijn).

De bekering van het Joodse volk zal aan het einde van de 70^e week plaatsvinden. In die 70^e week moet dus het Evangelie aan het Joodse volk gepredikt worden (zie ook Rom. 10 en Openb. 11).

Die prediking zullen Mozes en Elía voor hun rekening nemen. Je kunt ze herkennen aan hun 'profielchets' (Openb. 11: 6). Waarom doet iemand anders dat dan niet? Omdat er niemand meer is. En omdat de bekering van Israël het resultaat is van het werk van de Gemeente en de Gemeente er niet meer is, omdat hij opgenomen is en er geen gelovigen meer op aarde zijn, daarom worden Mozes en Elía naar de aarde gezonden, zodat er toch een gelovig overblijfsel is die het Evangelie kan verkondigen aan het Joodse volk. Later zullen zij aan de Gemeente worden toegevoegd (Openb. 11: 12).

Een beetje verdrukking wil wel helpen bij het aanroepen van de Naam des HEEREN. Het Joodse volk zal daarom in benauwdheid geraken. Dat had Mozes al voorspeld (Deut. 28). Als gevolg van de prediking van Mozes en Elía zal die grote verdrukking komen in de tweede helft van de 70^e week.

In de helft der week = na 3 ½ jaar = 1260 dagen = 42 maanden = een tijd, tijden (dubbele tijd) en een halve tijd.

En is die tijd, tijden en een halve tijd misschien gelijk aan de 2^e helft van de 70^e week? Wel, leg die teksten naast elkaar en kijk of het stand houdt. Dat is normale studie.

In de helft der week zal hij... = er wordt een einde gemaakt aan de Joodse tradities in de Joodse staat en met name in Jeruzalem. Dat duurt 3 ½ jaar, tot aan de bekering van de Joodse staat.

In Daniël 8: 11 en 11: 31 heet dat het gedurig offer = dat wat maar doorgaat. Daar wordt een eind aan gemaakt.

De gruwelijke vleugel = de gruwel der verwoesting uit Mattheüs 24: 15.

Gruwel = alle vormen van afgoderij, een afgodsbeeld.

Vleugel wordt ook gebruikt voor afgoderij.

Vleugel = bescherming van bovenaf.

Diezelfde bescherming van bovenaf kan net zo goed een bescherming door een afgodsbeeld zijn.

De kleine hoorn die uitnemend groot werd (uit Daniël 8: 9), is de vorst die komen zal. Dat is Antiochus Epiphanes. Hij ontwijdde de tempel en alle Joodse religie, traditie, werd verboden. In de tempel werd een afgodsbeeld opgericht, gewijd aan Baäl Hasjamaïm, het Syrische equivalent van Zeus.

Waarom staat het er allemaal zo onduidelijk? Wel, degenen die er niet echt in geïnteresseerd zijn, zullen het ook niet begrijpen. Dat het over Antiochus Epiphanes gaat, weten we van Flavius Josephus en van het apocriefe boek Makkabeeën.

Als je al die profetieën uit Daniël met elkaar vergelijkt, dan zul je zien dat er veel overlapping is, waardoor je bepaalde dingen over elkaar heen kunt leggen en kunt zien dat het over dezelfde dingen gaat.

De verwoester zal er tot het einde zijn. Dat is de grote verdrukking. Hoe dat zal zijn, kun je, misschien bij benadering, lezen in de Makkabeeën.

Een week = één week. Daar staat geen lidwoord maar een telwoord. Op het moment dat er een verbond gesloten wordt, begint die week, de 70e week. Die week wordt verdeeld in twee helften: in de eerste helft is er vrede, want de Joden hebben vrede met de vijand gesloten.

In de tweede helft is er verwoesting. Dan houdt het slachtoffer en het spijsoffer op (de Joodse traditie). Dat wordt verboden, om plaats te maken voor één of andere afgoderij. Daarover zou komen een verwoester.

Tot het einde toe zal er verwoesting zijn en dat is vastelijk besloten.

Dus, in de eerste helft van de week is er vrede en in de tweede helft is er verwoesting.

Matt. 24: 15 Wanneer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, den profeet, staande in de heilige plaats; (die *het* leest, merke daarop!)

Die gruwel der verwoesting is het afgodsbeeld in de heilige stad.

Hoogstwaarschijnlijk zal die ergens tussen de al aqsa moskee en de rotskoepel komen te staan.

In de Bijbel staat nergens dat voor dat beeld een tempel gebouwd moet worden. Er staat niet tempel, maar heilige plaats.

Ongelovige Joden bouwen geen tempel voor de Heer. Daar boven op de berg Moria komt gewoon het beeld van het beest te staan.

De belangrijkste profetieën over de wederkomst van Christus sluiten allemaal aan bij Mattheüs 24: 15 en Daniël 9: 27.

Daniël 8.

Het visioen van de ram en de bok.

De ram verschijnt met twee hoornen en de één is hoger dan de ander.

Daniël 8: 20 De ram met de twee hoornen, dien gij gezien hebt, zijn de koningen der Meden en der Perzen

Die hoornen zijn de Meden en de Perzen.

Hoorn = kerem = ons Nederlandse woord voor kroon.

Een hoorn is dus een kroon. Als er iemand gekroond wordt, dan wordt er traditioneel op een hoorn geblazen.

- 5 Toen ik *dit* overlegde, ziet, er kwam een geitenbok van het westen over den gansen aardbodem, en roerde de aarde niet aan; en die bok had een aanzienlijke hoorn tussen zijn ogen.
- 6 En hij kwam tot den ram, die de twee hoornen had, dien ik had zien staan voor den vloed; en hij liep op hem aan in de grimmigheid zijner kracht.
- 7 En ik zag hem, nakende aan den ram, en hij verbitterde zich tegen hem, en hij stiet den ram, en hij brak zijn beide hoornen; en in den ram was geen kracht, om voor zijn aangezicht te bestaan; en hij wierp hem ter aarde, en hij vertrad hem, en er was niemand, die den ram uit zijn hand verlostte.

Het Medo-Perzische rijk werd ondersteboven gelopen door het Grieks-Macedonische rijk van Alexander de Grote (331 voor onze jaartelling). Daardoor werd Grieks een wereldtaal en daardoor werd het Nieuwe Testament in het Grieks geschreven: in een belachelijke taal (Jesaja 28: 11).

- 21 Die harige bok nu, is de koning van Griekenland; en de grote hoorn, welke tussen zijn ogen is, is de eerste koning.

Dat was Alexander de Grote.

- 8 En de geitenbok maakte zich uitermate groot; maar toen hij sterk geworden was, brak die grote hoorn, en er kwamen op aan deszelfs plaats vier aanzienlijke, naar de vier winden des hemels.

De hoorn brak en er kwamen vier rijken uit voort.

De vier winden des hemels = noord, oost, zuid, west.

- 9 En uit een van die kwam voort een kleine hoorn, welke uitnemend groot werd, tegen het zuiden, en tegen het oosten, en tegen het sierlijke *land*.

Sierlijke = het westen, maar in het bijzonder het land Kanaän.

Uit het noorden = de Seleuciden, genoemd naar één van de vier generaals, Seleucus, die Alexander de Grote opvolgden.

- 10 En hij werd groot tot aan het heir des hemels; en hij wierp er *sommigen* van dat heir, namelijk van de sterren, ter aarde neder, en hij vertrad ze.

Hij werd groot. In Genesis hebben we te maken met zon, maan en sterren. Dat is het volk Israëel, een volk in dienst van de hemel, een hemels volk.

Hij werd groot tegen Israëel en doodde een deel van het volk. Dat was Antiochus Epiphanes. Hij trad op tegen het Joodse volk en onderwierp hen.

- 11 Ja, hij maakte zich groot tot aan de vorst diens heirs, en van denzelven werd weggenomen het gedurig *offer*, en de woning zijns heiligdoms werd nedergeworpen.

De vorst is de hogepriester, want het gaat hier over de religie (zie ook de Makkabeeën).

Het gedurige = dat wat zich uitrekt = de traditie. Dat wat van generatie op generatie werd doorgegeven. Dat is de Joodse cultuur en traditie.

De woning zijns huis = de tempel. Die werd ontwijfd.

- 12 En het heir werd in den afval overgegeven tegen het gedurig *offer*; en hij wierp de waarheid ter aarde; en deed het, en het gelukte wel.

Afval = afgoderij. Zie ook 2 Thess. 2.

Welke afval? de gruwel uit Matt.24: 15. Hier is dat Baäl Hashamaïm of Zeus, waaraan verplicht zwijnen geofferd moesten worden.

De hoorn was eerst klein, maar werd daarna groot. In de toekomst zal er een zelfde figuur komen als deze Antiochus Epiphanes. Dat gebeurt in het midden van de 70^e week van Daniël.

Tegen = in de plaats van. Ze waren verplicht zich aan deze nieuwe religie te onderwerpen. In de toekomst gebeurt dat ook.

Hij wierp de waarheid ter aarde: de waarheid heeft buiten de Bijbel sowieso geen waarde.

Hij deed het en het lukte hem prima.

- 13 Daarna hoorde ik een heilige spreken; en de heilige zeide tot den onbenoemde, die daar sprak: Tot hoelang zal dit gezicht van het gedurig *offer* en *van* den verwoestenden afval zijn, dat zo het heiligdom als het heir *ter* vertreding zal overgegeven worden?

Hoelang duurt dat?

- 14 En hij zeide tot mij: Tot twee duizend en driehonderd avonden en morgens; dan zal het heiligdom gerechtvaardigd worden.

2300 – 1260 dagen = 1040 dagen. Waarschijnlijk heeft de situatie in de dagen van Antiochus Epiphanes 1040 dagen geduurd. We weten het niet nauwkeurig. In de toekomst kan het sowieso niet langer duren dan 1260 dagen, want daarna wordt Jeruzalem verwoest.

- 17 En Hij (Gabriël) kwam nevens waar ik stond; en als Hij kwam, verschrikte ik, en viel op mijn aangezicht. Toen zeide Hij tot mij: Versta, gij mensenkind! Want dit gezicht zal zijn tot den tijd van het einde.

In de dagen van Antiochus Epiphanes was het einde nog niet. Dat zal in de toekomst aan het einde van de 70^e week zijn.

- 18 Als Hij nu met mij sprak, viel ik in een diepen slaap op mijn aangezicht ter aarde; toen roerde Hij mij aan, en Hij stelde mij op mijn standplaats.

Die slaap symboliseert een onderbreking in de tijd. Dat herhaalt zich nogal eens in de profetieën. Het moest verborgen blijven, want de profetieën moesten van toepassing kunnen zijn op het heden, maar ook op de toekomst.

Vandaar dat al deze profetieën incompleet zijn, want ze mochten niet al te duidelijk zijn. De uiteindelijke vervulling zou 2000 jaar later zijn.

De diepe slaap = de verborgenheid = onze bedeling.

Adam sukkelde ook in een diepe slaap en toen hij wakker werd, bleek hij getrouwd te zijn. In de tussentijd werd de vrouw gebouwd die een uitbeelding is van de Gemeente (zie Efeze 5). Eva is nooit de bruid geweest, maar was vanaf het begin getrouwd en dus de vrouw van Adam.

- 23 Doch op het laatste huns koninkrijks, als het de afvalligen op het hoogste gebracht zullen hebben, zo zal er een koning staan, stijf van aangezicht, en raadselen verstaande;

Hier zijn we wel degelijk in de 70^e week van Daniël terechtgekomen.

- 24 En zijn kracht zal sterk worden, doch niet door zijn kracht; en hij zal het wonderlijk verderven, en zal geluk hebben, en zal het doen; en hij zal de sterken, mitsgaders het heilige volk verderven;

Dat staat bijna letterlijk in Openbaring 13.

Wonderlijk verderven = hij zal wonderen en tekenen doen. Hij zal voorspoedig zijn.

Het gaat over het heilige volk, het Joodse volk.

- 25 En door zijn kloekheid zo zal hij de bedriegerij doen gedijen in zijn hand; en hij zal zich in zijn hart verheffen; en in stille rust zal hij er velen verderven, en zal staan tegen den Vorst der vorsten, doch hij zal zonder hand verbroken worden.

Hij zal grote dingen spreken tegen de Allerhoogste.

- 27 Toen werd ik, Daniël, zwak, en was *enige* dagen krank; daarna stond ik op, en deed des konings werk; en ik was ontzet over dit gezicht; maar niemand merkte het.

Daniël werd er zwak, ziek en misselijk van.

Dit hoofdstuk sluit aan bij Daniël 9 en bij de 70e week van Daniël.

Daniël 7

Daniël 7: 1 In het eerste jaar van Bésazar, den koning van Babel, zag Daniël een droom, en gezichten zijns hoofds, op zijn leger; toen schreef hij dien droom, *en* hij zeide de hoofdsom der zaken.

Daniël droomt. Hij ziet iets aan de binnenkant van zijn ogen.

- 2 Daniël antwoordde en zeide: Ik zag in mijn gezicht bij nacht, en ziet, de vier winden des hemels braken voort op de grote zee.

Winden = geestelijke machten

Zee = de volkeren.

- 3 En er klommen vier grote dieren op uit de zee, het ene van het andere verscheiden.
- 4 Het eerste was als een leeuw, en het had arendsvleugelen; ik zag toe, totdat zijn vleugelen uitgeplukt waren, en het werd

van de aarde opgeheven, en op de voeten gesteld, als een mens, en aan hetzelfde werd eens mensen hart gegeven.

Na de uittocht uit Egypte tot aan de wegvoering in ballingschap naar Babel was Israël een zelfstandige natie. Vanaf dat moment begint de reeks van wereldrijken te tellen in het boek Daniël.

De leeuw is een beeld van het Babylonische rijk, net als het gouden hoofd in Daniël 2.

De leeuw is de koning der dieren (op aarde) en de arend is de koning der vogels (in de hemel). Het koningschap over hemel en aarde wordt daarin uitgebeeld.

De vleugelen werden uitgeplukt: het is Babel niet gelukt om in de hemel aan de macht te komen, maar het heeft wel een religieus systeem ontwikkeld dat je nog steeds overal in de wereld terugvindt. Babel bouwde een toren welks opperste in de hemel was.

De leeuw verandert in een menselijke gedaante: uit voorgaande hoofdstukken van Daniël blijkt dat Babel tot het einde toe zal bestaan. Er is weliswaar een onderbreking, maar na 7 tijden zou Babel worden hersteld. Babel zal in de eindtijd terugkomen en zal de laatste stad zijn die aan Christus onderworpen wordt.

Het laatste deel van vers 4 wijst dus op de toekomst van Babel.

De leeuw die op de voeten gesteld wordt en een mensenhart gegeven wordt is een beeld van de vorst die in de eindtijd over Babel zal regeren. Babel zal gestalte krijgen in die persoon (zie Openbaring 13 – het beest uit de zee).

- 5 Daarna, ziet, het andere dier, het tweede, was gelijk een beer, en stelde zich aan de ene zijde, en het had drie ribben in zijn muil tussen zijn tanden; en men zeide aldus tot hetzelfde: Sta op, eet veel vlees.

Het tweede dier, een beer, is het tweede rijk, dat van de Meden en de Perzen.

De beer stelde zich aan de ene zijde: het rijk begon met de regering van Daríus, de Meder, maar na twee jaren werd de regering overgenomen door Kores, de Pers.

De macht kwam dus aan de zijde van de Perzen terecht. Ditzelfde principe zien we uitgebeeld in de ram uit Daniël 8: 3, waarvan de hoogste van de twee hoornen het laatste opkwam.

- 6 Daarna zag ik, en ziet, er was een ander *dier*, gelijk een luipaard, en het had vier vleugels eens vogels op zijn rug; ook had hetzelfde dier vier hoofden, en aan hetzelfde werd de heerschappij gegeven.

Het derde dier is een luipaard en stelt het derde rijk voor, het Griekse.

De luipaard is het snelste zoogdier op aarde; dat wijst op de enorme snelheid waarmee dit rijk tot stand gekomen is. Het rijk van Alexander de Grote heeft in slechts een paar jaren tijd het Medo-Perzische rijk veroverd en uitgebreid. Het

Griekse rijk is het grootste wereldrijk geweest. Alexander heeft ervoor gezorgd dat de Griekse cultuur in zijn hele rijk verspreid werd.

Het luipaard had vier vleugels van een vogel op zijn rug, die wijzen op de snelheid waarmee de generaals van Alexander de Grote zijn rijk opbouwden.

De vier hoofden van het luipaard zijn een beeld van de vier rijken waarin het rijk na de dood van Alexander werd verdeeld.

- 7 Daarna zag ik in de nachtgezichten, en ziet, het vierde dier was schrikkelijk en gruwelijk, en zeer sterk; en het had grote ijzeren tanden, het at, en verbrijzelde, en vertrad het overige met zijn voeten; en het was verscheiden van al de dieren, die voor hetzelfde geweest waren; en het had tien hoornen.

Het vierde dier wordt niet met een bestaand dier vergeleken. Het had grote ijzeren tanden. Dat wijst op het Romeinse rijk. Zie Daniël 2: 40 – daar wordt gezegd dat het Romeinse rijk alles vermaalt, verbreekt en verzwakt. Hier heet dat verbrijzelen en vertreden.

Het vierde dier was verscheiden van de andere dieren. Het is door geweld tot stand gekomen; er lagen geen filosofische en ideologische gedachten aan ten grondslag. Het Romeinse Rijk kende geen eigen cultuur, maar heeft de Griekse cultuur overgenomen. Zij hadden alleen wapens.

Het dier had tien hoornen: nu kun je zeggen dat dit betrekking heeft op het Romeinse rijk, maar als je het vergelijkt met Daniël 2, dan hebben die tien hoornen te maken met de tien tenen van het daar omschreven beeld. Die tien tenen waren niet hetzelfde als het Romeinse rijk, maar het daaropvolgende rijk. Die tenen waren deels van ijzer en deels van leem. Er is dus wel sprake van ijzer. De eerste drie rijken hadden alle Babel als hoofdstad, maar het Romeinse Rijk had dat niet. Ook daarin verschilde het van de andere rijken.

Die tien tenen en de tien hoornen zijn een beeld van tien koningen of tien staten. Het lijkt erop dat het een federatie van staten is.

In het verleden is nergens zo'n federatie aan te wijzen; het moet dus met de toekomst te maken hebben. Dit betekent dus dat er een onderbreking is in de opeenvolging van de rijken. Diezelfde onderbreking vinden we ook in de eerste- en tweede komst van onze Heere Jezus Christus. In de tussentijd wordt de Gemeente gebouwd.

Niet alleen de komst van de Messias is onderbroken, maar de hele heilshistorie.

- 8 Ik nam acht op de hoornen, en ziet, een andere kleine hoorn kwam op tussen dezelve, en drie uit de vorige hoornen werden uitgerukt voor denzelven; en ziet, in dienzelven hoorn waren ogen als mensenogen, en een mond, grote dingen sprekende.

In Daniël 2 is het laatste rijk dat van de tien tenen, maar hier in Daniël 7 volgt er nog een rijk dat tussen de andere tien rijken opkomt. In zekere zin is het dus de elfde hoorn.

Deze kleine hoorn wordt vergeleken met een mens. Datzelfde was het geval met het eerste dier, de leeuw. Beiden stellen dezelfde persoon voor, het beest uit de zee uit Openbaring 13.

Hij is die Amalekiet, Agagiet of Filistijn en komt pas na de 70^e week van Daniël. Bij de wederkomst van Christus is het Koninkrijk niet meteen gebouwd; dat is een langzaam proces. De satan is dan nog erg actief.

Die tien hoornen worden in Openbaring 17 apart genummerd en die ene hoorn krijgt ook een eigen nummer. In Openbaring 17 gaan er nog twee wereldrijken, Egypte en Assyrië, vooraf aan de opsomming uit Daniël 2 en 7. De totale opsomming is dan als volgt:

1. Egypte
2. Assyrië
3. Babylonië (het eerste rijk dat in Daniël genoemd wordt)
4. Medo-Perzië
5. Griekse rijk
6. Romeinse rijk
7. Tien hoornen → tien statenbond
8. Kleine hoorn

- 9 *Dit* zag ik, totdat er tronen gezet werden, en de Oude van dagen Zich zette, Wiens kleed wit was als de sneeuw, en het haar Zijns hoofds als zuivere wol; Zijn troon was vuurvonken, deszelfs raderen een brandend vuur.
- 10 Een vurige rivier vloeide, en ging van voor Hem uit, duizendmaal duizenden dienden Hem, en tienduizend maal tienduizenden stonden voor Hem; het gezicht zette zich, en de boeken werden geopend.
- 11 Toen zag ik toe vanwege de stem der grote woorden, welke die hoorn sprak; ik zag toe, totdat het dier gedood, en zijn lichaam verdaan werd, en overgegeven om van het vuur verbrand te worden.
- 12 Aangaande ook de overige dieren, men nam hun heerschappij weg, want verlengen van het leven was hun gegeven tot tijd en stonde toe.
- 13 *Verder* zag ik in de nachtgezichten, en ziet, er kwam Een met de wolken des hemels, als eens mensen zoon, en Hij kwam tot den Oude van dagen, en zij deden Hem voor Denzelven naderen.
- 14 En Hem werd gegeven heerschappij, en eer, en het Koninkrijk, dat Hem alle volken, natiën en tongen eren zouden; Zijn

heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet vergaan zal, en Zijn Koninkrijk zal niet verdorven worden.

15 Mij, Daniël, werd mijn geest doorstoken in het midden van het lichaam, en de gezichten mijns hoofds verschrikten mij.

Dit gedeelte gaat over Christus, de Zoon des mensen.

16 Ik naderde tot een dergenen, die daar stonden, en verzocht van hem de zekerheid over dit alles; en hij zeide ze me, en gaf mij de uitlegging dezer zaken te kennen.

17 Deze grote dieren, die vier zijn, zijn vier koningen, *die* uit de aarde opstaan zullen.

18 Maar de heiligen der hoge *plaatsen* zullen dat Koninkrijk ontvangen, en zij zullen het Rijk bezitten tot in der eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid der eeuwigheden.

De heiligen der hoge = Israël.

19 Toen wenste ik naar de waarheid van het vierde dier, hetwelk verscheiden was van al de andere, zeer gruwelijk, welks tanden van ijzer waren, en zijn klauwen van koper; het at, het verbrijzelde, en vertrad het overige met zijn voeten.

20 En aangaande de tien hoornen die op zijn hoofd waren, en den anderen, die opkwam, en voor denwelken drie afgevallen waren, namelijk dien hoorn, die ogen had, en een mond, die grote dingen sprak, en wiens aanzien groter was, dan van zijn metgezellen.

21 Ik had gezien, dat diezelfde hoorn krijg voerde tegen de heiligen, en dat hij die overmocht.

Die hoorn voert krijg tegen Israël en onderwerpt haar.

22 Totdat de Oude van dagen kwam, en het gericht gegeven werd aan de heiligen der hoge *plaatsen*, en dat de bestemde tijd kwam, dat de heiligen het Rijk bezaten.

23 Hij zeide aldus: Het vierde dier zal het vierde rijk op aarde zijn, dat verscheiden zal zijn van al die rijken, en het zal de ganse aarde opeten, en het zal dezelve vertreden, en het zal ze verbrijzelen.

24 Belangende nu de tien hoornen: uit dat koninkrijk zullen tien koningen opstaan, en een ander zal na hen opstaan; en dat zal verscheiden zijn van de vorigen, en het zal drie koningen vernederen.

De tien staten worden waarschijnlijk door de Arabische wereld gevormd. Uit die tien komt één voort die in ieder geval drie vorsten met geweld zal moeten onderwerpen; de rest volgt dan.

De andere hoorn die op zal staan is een Palestijn, waarschijnlijk uit Jordanië.

- 25 En het zal woorden spreken tegen den Allerhoogste, en het zal de heiligen der hoge *plaatsen* verstoren, en het zal menen de tijden en de wet te veranderen, en zij zullen in deszelfs hand overgegeven worden tot een tijd, en tijden, en een gedeelte eens tijds.

Die hoorn zal woorden spreken tegen de Allerhoogste. Er komen dan nieuwe tijden (new age) en dus wordt de wet, de leer, veranderd. Israël zal 3 ½ jaar in zijn hand overgegeven worden.

- 26 Daarna zal het gericht zitten, en men zal zijn heerschappij wegnemen, hem verdelgende en verdoende, tot het einde toe.

Tot het einde toe = er gaat tijd overheen waarin Hij Babel zal oordelen en uiteindelijk verwoesten (zie ook Jeremía 50 en 51 en Openbaring 18 – 20). Die figuur heeft Jeruzalem 3 ½ jaar in zijn macht, tot aan de verwoesting van Jeruzalem. Zijn macht houdt daarmee niet op, want die is niet in Jeruzalem gevestigd, maar in Babel.

Het draait dus uiteindelijk uit op een Arabische eenheid met Babel als residentie. Openbaring spreekt letterlijk over Babel en die profetieën moeten nog vervuld worden. Babel is nog nooit verwoest geweest, wel geruïneerd.

- 27 Maar het Rijk, en de heerschappij, en de grootheid der koninkrijken onder den gansen hemel, zal gegeven worden den volke der heiligen der hoge *plaatsen*, welks Rijk een eeuwig Rijk zal zijn; en alle heerschappijen zullen Hem eren en gehoorzamen.

Het Messiaanse Rijk.

- 28 Tot hiertoe is het einde dezer rede. Wat mij Daniël aangaat, mijn gedachten verschrikten mij zeer, en mijn glans veranderde aan mij; doch ik bewaarde dat woord in mijn hart.

Daniël 12

Het laatste visioen van Daniël loopt van hoofdstuk 10 t/m hoofdstuk 12.

Hoofdstuk 10 spreekt over de verborgenheid en hoofdstuk 11 over de ontwikkeling van de koninkrijken der aarde, vanaf het eerste jaar van Kores, de Pers.

Er wordt een uiteenzetting gegeven van de koningen van het noorden en van het zuiden. Beide dynastieën hebben met het Griekse rijk te maken, waaruit ze voortgekomen zijn (de vier hoofden op het luipaard).

Vanuit de Griekse tijd wordt de tijd van het einde beschreven, zoals dat ook in Daniël 8 het geval is. Daarbij worden het Romeinse rijk en de tien statenbond overgeslagen. Dus vanuit het Griekse rijk wordt een sprong in de tijd gemaakt naar de vorst die in de 70^e week van Daniël en daarna zal optreden. Hij zal uiteindelijk zijn koninkrijk moeten overdragen aan Christus.

Deze machthebber is de voortzetting van het Griekse rijk. Zowel in Daniël 8 als in Daniël 11 wordt van de tijd van Antiochus Epiphanes overgesprongen naar de vorst in de eindtijd.

De laatste verzen van Daniël 11 beschrijven de gebeurtenissen die in de tweede helft van de 70^e week zullen gebeuren; dat is in de dagen van de grote verdrukking die over de Joodse staat zal komen.

De vorst in de eindtijd wordt met verschillende namen aangeduid: hij is de koning van Babel (Jes. 14, de koning van Tyrus (Ezech. 28), de Syriër (Jesaja 7: 5), de koning van het noorden (Daniël 11).

Daniël 12: 1 En te dier tijd zal Michaël opstaan, de grote Vorst, Die voor de kinderen uws volks staat, als het *zulk* een tijd der benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is, sinds dat er een volk geweest is, tot op dienzelven tijd toe; en te dier tijd zal uw volk verlost worden, al wie gevonden wordt geschreven te zijn in het boek.

Te dier tijd = wanneer gij dan zult zien de gruwel der verwoesting; dat is het midden van de 70e week.

Er is nog nooit zo'n grote verdrukking geweest, vandaar dé grote verdrukking.

Te dier tijd zal Juda, het Joodse volk, verlost worden.

Michaël = Christus.

Het boek = het boek des levens. Alle mensen staan vanaf hun geboorte in het boek des levens, totdat zij sterven. Gelovigen, degenen die eeuwig leven hebben ontvangen, zullen niet uit het boek des levens uitgedelgd worden.

Nergens staat dat je in het boek des levens ingeschreven kunt worden, wel dat je ingeschreven staat en ook dat iemand eruit gewist kan worden. Maar een rechtvaardige/gelovige blijft in het boek des levens ingeschreven.

'Uw volk' heeft hier dus alleen betrekking op degenen die gevonden worden geschreven te zijn in het boek des levens. 'Uw volk' is dus alleen van toepassing op de gelovigen uit dat volk, op de levende gelovigen die aan het eind van de 70^e

week deel uitmaken van het volk van Daniël. Dat zijn de overgeblevenen van het zwaard (Jeremía 31: 2).

- 2 En velen van die, die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken, dezen ten eeuwigen leven, en genen tot versmaadheden, *en* tot eeuwige afgrijzing.

Gedurende de 70^e week zullen vele gelovigen gedood worden. Zij zullen bij het begin van de 1000 jaren opgewekt worden.

In Openbaring 6: 9 – 11 en 20: 4 – 6 wordt ook gesproken over degenen die vanwege het getuigenis van Jezus gedood waren, maar opgewekt worden en heersen in de 1000 jaren. Het gaat hier alleen over de Joden die in de 70^e week zullen sterven. Alle anderen zullen op de jongste dag opstaan, met uitzondering van de gelovigen die tot de Gemeente behoren; zij zullen opstaan bij de opname van de Gemeente.

- 3 De leraars nu zullen blinken, als de glans des uitspansels, en die er velen rechtvaardigen, gelijk de sterren, altoos en eeuwiglijk.

Je kunt deze zin op twee manieren uitleggen:

- Als een paralellisme.
Met leraars wordt 'verstandigen' bedoeld. Zo is het ook vertaald in vers 10. De leraars zijn dezelfde als die er velen rechtvaardigen. Zij zijn degenen die in de 6^e bedeling het Evangelie van het Koninkrijk zullen prediken aan de volkeren.
Zij zullen altyddurend blinken als de glans des uitspansels en blinken gelijk de sterren.
- De sterren als beeld van de vele mensen die gerechtvaardigd zullen worden door de prediking van de leraars.

In het eerste geval blinken de leraars en in het tweede geval de velen die door de leraars gerechtvaardigd worden.

- 6 En hij zeide tot den Man, bekleed met linnen, Die boven op het water der rivier was: Tot hoe lang zal het zijn, dat er een einde van deze wonderen zal wezen?
- 11 En van dien tijd af, dat het gedurig *offer* zal weggenomen, en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn, zullen zijn duizend tweehonderd en negentig dagen.
- 12 Welgelukzalig is hij, die verwacht en raakt tot duizend driehonderd en vijfendertig dagen.

1290 dagen is 30 dagen meer dan de duur van de grote verdrukking.

Om het Pascha te kunnen vieren moet je rein zijn. Het Joodse volk is aan het eind van de 70^e week niet rein, want er zullen vele dode lichamen zijn. Daarom

verhaalt Numeri 9 dat er een mogelijkheid is om het Pascha dan 30 dagen later te vieren.

De 1335 dagen kunnen verband houden met het Chanoekafeest, dat is het feest ter gelegenheid van de inwijding van de tempel in 165 voor onze jaartelling. De 1335 dagen behoren geteld te worden vanaf het midden van de 70^e week. Dat is 75 dagen na het einde van de 70^e week. Dan kom je uit op de 25^e van de derde maand (ervan uitgaande dat het einde van de 70^e week valt op de 10^e nisan, de eerste maand. Op die datum eindigde immers ook de 69^e week).

Een half jaar na de 25^e van de 3^e maand is het de 25^e van de negende maand. Dat is de eerste dag van het Chanoekafeest. Dat is belangrijk om te weten, want aan het einde van de 70^e week zal de kalender weer een half jaar teruggezet worden (Openb. 8: 1 – een half uur stilzwijgen), zoals hij bij de instelling van het Pascha ook een half jaar verplaatst is (Ex. 12: 2).

De 25^e van de derde maand is dan dus gelijk aan de 25^e van de 9^e maand = de eerste dag van het inwijdingsfeest.

1335 dagen komen we ook nog tegen in Ezechiël 39 en in Haggai.

(Wanneer de 69^e- en de 70^e week op de 10^e nisan eindigen, dan is de helft van de 70^e week gelijk aan de 10^e tisjri, Grote Verzoendag.)

Mattheüs 24

Matt. 24: 15 Wanneer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, den profeet, staande in de heilige plaats; (die *het* leest, die merke daarop!)

We hebben erop gemerkt.

De gruwel der verwoesting = de afval uit Daniël 7 en 8. Het is niet alleen een afgodsbeeld, maar veel meer; het is afgoderij.

De oude tradities worden verboden en houden op. De afgoderij leidt vervolgens van Godswege tot verwoesting. Dat is vastbesloten (Dan. 9: 26 – 27 en Zach. 14). De legers die voor die verwoesting gebruikt worden, worden legers van de Heer Zelf genoemd. Hij verzamelt ze en zij zullen Jeruzalem verwoesten.

Wie zouden die gruwel zien? De gelovigen uiteraard en zij zouden de stad verlaten (zie ook Lukas 21).

16 Dat alsdan, die in Judéa zijn, vlieden op de bergen;

Alsdan = in het midden van de 70e week, want dan wordt men aan de afval overgegeven.

17 Die op het dak is, kome niet af, om iets uit zijn huis weg te nemen;

Die huizen zijn vaak met buitentrappen. Het is een kwestie van seconden. Men zou de grootst mogelijke haast maken om het land te verlaten. Ze hadden eigenlijk allang weg moeten zijn.

In de 1^e helft van de 70^e week wordt het Evangelie gepredikt en als je dan tot geloof komt, wordt je geacht buiten de legerplaats te gaan: naar Petra dus.

- 18 En die op den akker is, kere niet weder terug, om zijn klederen weg te nemen.
19 Maar wee den bevruchten en den zogenden *vrouwen* in die dagen!

De bevruchten = een beeld van Israël dat zwanger is en voort zou brengen. Het is een associatie.

- 20 Doch bidt, dat uw vlucht niet geschiede des winters, noch op een sabbat.

De kans is dus groot dat het in de winter en op een sabbat is. Deze manier van schrijven komt ook al bij Mozes voor.

Waarom moeten ze vluchten? Omdat er dan verwoesting zal zijn tot het einde toe (Daniël 9: 27). Of: 'Te dier tijd zal Michaël opstaan...' (Daniël 12 1).

Parate kennis is handig, want dan kun je gemakkelijk Schrift met Schrift vergelijken en dus associëren.

- 21 Want alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanige niet is geweest van het begin der wereld tot nu toe, en ook niet zal zijn.

Er zal dan grote benauwdheid zijn. En als er grote verdrukking is, dan krijg je het benauwd.

De wereld = hier de mensenwereld; hier wordt een ander woord voor wereld gebruikt dan in vers 3.

Deze verdrukking komt dus in aanmerking om door ons dé grote verdrukking genoemd te worden. Dat is de tweede helft van de 70e week, vanaf de invoering van het verplicht aanbidden van het beeld op één van de meest heilige plekken van het mohammedanisme.

Te dier tijd zal uw volk verlost worden en dat gebeurt wanneer de Messias komt (Daniël 12: 1).

De verdrukking duurt 3 ½ jaar voor Jeruzalem. Het kan ook niet langer duren, want dan zijn de 70 weken om en is Jeruzalem verwoest.

Bedenk dus steeds dat het over de Joodse staat en over Jeruzalem gaat.

Waarom staat er dan bij dat er niet zo'n grote verdrukking is geweest vanaf het begin der wereld en dat die er daarna ook niet zal zijn? Omdat die verdrukking over de gehele wereld zal komen, maar nog niet in de 70^e week; dat zal pas daarna zijn.

22 En zo die dagen niet verkort werden, geen vlees zou behouden worden; maar om der uitverkorenen wil zullen die dagen verkort worden.

‘Zo die dagen niet verkort werden’ slaat niet op de 1260 dagen. De verkorte dagen wil zeggen dat de grote verdrukking beperkt of verkort wordt tot die 1260 dagen. De grote verdrukking komt over alle volken, beginnende in Jeruzalem, maar die verdrukking wordt alleen verkort voor het Joodse volk en Jeruzalem. Daarna breidt het zich uit over de andere volkeren, waarschijnlijk eerst over de buurlanden en ten laatste over Babel.

Na 3 ½ jaar verdrukking zijn de Joodse staat en Jeruzalem verwoest. Dus einde verdrukking, want er is niemand meer om te verdrukken en Jeruzalem bestaat niet meer. Dan gaat er een zucht van verlichting door de wereld: ‘Eindelijk, daar zijn we vanaf’. De islamieten kunnen eindelijk hun gang gaan, want één van de doelstellingen is bereikt, namelijk de verwoesting van de Joodse staat. Dat geeft de ruimte om te komen tot de oprichting van een verenigde Arabische Republiek. Dan komt dat wereldrijk, dus ná de 70e week en dus ook na de verschijning van de Messias op de Olijfberg.

Zach. 13: 9 En Ik zal dat derde deel in het vuur brengen, en Ik zal het louteren, gelijk men zilver loutert, en Ik zal het beproeven, gelijk men goud beproeft; het zal Mijn Naam aanroepen, en Ik zal het verhoren; Ik zal zeggen: Het is Mijn volk; en het zal zeggen: De HEERE is mijn God.

De HEERE is mijn God = JEHOVAH is mijn God.

Zach. 14: 1 Ziet, de dag komt den HEERE, dat uw roof zal uitgedeeld worden in het midden van u, *o Jeruzalem!*

Er komt een dag voor de Heere.

2 Want Ik zal alle heidenen tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen; en de stad zal ingenomen, en de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen geschonden worden; en de helft der stad zal uitgaan in de gevangenis; maar het overige des volks zal uit de stad niet uitgeroeid worden.

Wie zal alle heidenen verzamelen? De Heere! Dat doet de satan dus niet, maar de Heer.

De vrouwen zullen geschonden worden = beeldspraak: het gaat over de vrouw Israël, hoewel het in werkelijkheid natuurlijk ook wel zal gebeuren.

De helft der stad... = als je weet waar het over gaat, dan kun je het plaatsen. Het gaat over het eind van de 70^e week.

- 3 En de HEERE zal uittrekken, en Hij zal strijden tegen die heidenen, gelijk ten dage als Hij gestreden heeft, ten dage des strijds.

Want de Messias komt dan; de dag des Heeren breekt aan. Dan komt Hij om te oordelen en als Hij komt, dan zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg.

Dan zijn wij met de Heer op de Olijfberg en dan wordt de stad Jeruzalem verwoest (Lukas 19). Op die dag, op de 10^e nisan.

Vanaf de opstanding van Christus tot aan Zijn wederkomst is 2000 ellen in de maat.

Al die Schriftplaatsen leg je naast elkaar en je kunt tot geen andere conclusie komen: **de verwoesting van Jeruzalem en de verschijning van de Heer op de Olijfberg horen bij elkaar.**

Dat is pas het begin; daarna gebeurt er nog van alles. Als Hij op die dag komt, is nog niet meteen iedereen bekeerd. Het gaat over het einde van de 70^e week en over het begin van een nieuwe periode.

Zijlijn: Hand. 1: 11 gaat over de hemelvaart en wederkomst van de Heer. Allebei de gebeurtenissen geschieden op de Olijfberg. Lazarus en zijn zussen Martha en Maria woonden in Betanië op de zuidoostelijke helling van de Olijfberg. Lazarus = Griekse vorm van Eleazar. Hij is een type van Christus als de Hogepriester. Eleazar was de zoon van Aäron en werd na de dood van Aäron de tweede hogepriester van het Oude Verbond = ook een type van Christus als Hogepriester van het Nieuwe Verbond. Martha en Maria zijn een type van de Gemeente. Zo zouden wij, net als Maria, zitten aan de voeten van de Heer en ons door Hem laten onderwijzen. En hoewel de Heere Jeruzalem genaderd is, zijn we nog steeds niet verder gekomen dan de Olijfberg. En de Heer zit zo nu en dan op Zijn eigen beest = ezel = ook een type van de Gemeente.

- 4 En Zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, tegen het oosten; en de Olijfberg zal in tweeën gespleten worden naar het oosten, en naar het westen, *zodat* er een zeer grote vallei zal zijn; en de ene helft des bergs zal wijken naar het noorden, en de helft deszelve naar het zuiden.

De Heer neemt aan het einde van de 70^e week de draad weer op waar die in Handelingen 1 afgebroken is.

Hij zal dan Zijn voeten zetten op de Olijfberg en de berg zal splijten van oost naar west.

- 5 Dan zult gijlieden vlieden *door* de vallei Mijner bergen (want deze vallei der bergen zal reiken tot Azal), en gij zult vlieden, gelijk als gij vloodt voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, den koning van Juda; dan zal de HEERE, mijn God, komen, *en* al de heiligen met U, *o HEERE!*

De vallei der bergen is de zeer grote vallei die loopt van Jeruzalem dwars door de Olijfberg. Vanaf de Olijfberg gaat het naar beneden, tot aan de Dode Zee; het is een weg de dood in.

Azal = gereserveerd, toebereid. (Zie Openbaring 12: 6 – En de vrouw vluchtte in de woestijn, alwaar zij een plaats had, *haar* van God bereid, opdat zij haar daar zouden voeden duizend tweehonderd zestig dagen.)

Azal is volgens andere Schriftplaatsen Petra. Zij gaan dus naar het reservaat (Azal, Petra), in de woestijn van Edom.

De aardbeving in de dagen van Uzzia is een type van wat zal gebeuren aan het einde van de 70^e week. De seismologen zullen dus zeggen dat er een aardbeving is geweest. Niet bijzonders, want die komen in de Afrikaanse slenk wel vaker voor.

Een overblijfsel zal vluchten via een route waar de vijand geen rekening mee gehouden had. En daar, in Petra, zal de Heer Zich openbaren aan het gelovig overblijfsel.

In de dagen van Nebukadnézar zijn ook vele Joden naar Petra gevlucht. Dat heeft ze toen niet geholpen, want ze werden gedood door de Edomieten, hun broedervolk. Dat gebeurde ook in de dagen van Titus. Toen hebben ze El Nazar gebouwd = de Man van Nazareth. Men wist dat men in tijden van verdrukking naar Petra moest vluchten.

Na de verwoesting van Jeruzalem wordt het antichristelijke rijk gebouwd, maar aan de andere kant wordt het Evangelie aan alle volken verkondigd; niet meteen, het gaat over een periode van 33 jaar.

Matt. 24: 23 Alsdan, zo iemand tot ulieden zal zeggen: Ziet, hier is de Christus, of daar, gelooft het niet.

Alsdan = in ieder geval vanaf de 2^e helft van de 70^e week, want in vers 29 staat: 'En terstond na de verdrukking dier dagen'. Dat is ná de 2^e helft van de 70^e week. 'Alsdan' is dus de 2^e helft van de 70^e week.

De Heer zal Zijn voeten pas ná de 70^e week op de Olijfberg zetten. Dus in die week hoef je niet te geloven dat Hij is gekomen. Bovendien, de 2^e helft begint met de oprichting van de gruwel der verwoesting. Dat is de antichrist. Natuurlijk zal hij zich niet zo noemen, maar hij zal zich laten kennen met een naam die voor iedereen acceptabel is. Dat kan heel goed 'christus' zijn.

- 24 Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan, en zullen grote tekenen en wonderheden doen, alzo dat zij (indien het mogelijk ware) ook de uitverkorenen zouden verleiden.

Zie ook Deut. 13: 1 en 2 Thess. 2. Daar wordt verwezen naar deze antichrist. Maar zie ook Openb. 13: 13, of Dan. 8: 23: hij doet grote tekenen en verstaat raadselen.

Als er tekenen en wonderen gebeuren, hoeft dat niet per definitie bij God vandaan te komen. De satan kan er ook wat van, maar de wonderen en tekenen van God zijn veel beter en van een hoger niveau.

Wonderen zijn wonderen omdat we ze niet kunnen verklaren. Daarom heeft men de wetenschap uitgevonden, om ze alsnog te proberen te verklaren.

- 25 Ziet, Ik heb *het* u voorzegd!
26 Zo zij dan tot u zullen zeggen: Ziet, Hij is in de woestijn; gaat niet uit; Ziet, *Hij is* in de binnenkameren; gelooft het niet.

Daar zal Hij best weleens kunnen zijn. De woestijn is de plaats waar Hij Zich na 1290 dagen zal laten zien.

Het aanroepen van JEHOVAH leidt tot de verschijning van JEHOVAH, maar als dat gebeurt, zullen zij niet in de gaten hebben dat Hij Dezelfde blijkt te zijn als Degene Die zij gekruisigd hebben.

Het Joodse volk zal tot geloof komen. Geloof is echter niet het aanroepen van de Naam des HEEREN, maar erkennen dat Christus Jezus is.

Als Hij Zich op de Olijfberg bekend zou maken als de Heere Jezus Christus, dan zou het volk in het land tot geloof komen en dat zou in strijd zijn met Deut. 30. Dus vluchten zij het land uit op het moment dat het Pascha zou zijn. Zij kunnen dat niet vieren, omdat het volk onrein is van al de doden die gevallen zijn bij de verwoesting van Jeruzalem. En als ze dan in Petra zijn, zou het goed kunnen dat Eleazar dan de berg afkomt om Zich te presenteren als de nieuwe Hogepriester. Grote kans dat dit gebeurt vanaf de berg Hor, waar het in het verleden ook al eens gebeurd is. Daar verschijnt dan de echte Lazarus als Opvolger van Aäron, 30 dagen na hun vlucht uit het land (zie ook Zach. 12 en 13).

Zo komt het volk tot geloof onder de volkeren, zoals voorzegd in Deut. 30.

Toen de Heer opstond uit de dood, zei Hij tegen Zijn discipelen: 'Allemaal Jeruzalem uit en ga naar Galiléa der heidenen'. Daar maakt de Heer Zich bekend. Het zijn dezelfde profetieën die op meerdere manieren vervuld worden.

Hoe dan ook, men zal in de 70e week horen van antichristussen, maar in de 2e helft van de 70e week zou je niet naar de woestijn vluchten, of de Messias nu wel

of niet daar is. Er blijft maar één optie over om te vluchten en dat is aan het einde van de 70e week.

- 27 Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het westen, alzo zal ook de toekomst van de Zoon des mensen wezen
- 28 Want alwaar het dode lichaam zal zijn, daar zullen de arenden vergaderd worden.

Dode lichamen: zie Deut. 28: 26 en Ezechiel 37, het dal der dorre doodsbeenderen.

Het dode lichaam is de ongelovige Joodse staat of het ongelovige Joodse volk.

Omdat het ongelovig is, is het dood.

Daar zullen de arenden of gieren vergaderd worden: het is niet helemaal duidelijk of het nu om arenden of gieren gaat. In ieder geval gaat het over aasetende vogels.

- 29 En terstond na de verdrukking dier dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van den hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden.

Nu zijn we aanbeland direct ná de 70e week van Daniël, na de verkorte dagen van vers 22. En terstond daarna gebeurt er het één en ander.

Vallen = naar beneden komen, of niet meer zichtbaar zijn. De hemellichamen geven hun schijnsel niet meer, want de hemel is verduisterd.

De krachten der hemelen = hetzelfde als de krachten der aarde (denk aan het Bijbels wereldbeeld).

Het resultaat is dus een aardbeving. Die brengt ook stofwolken met zich mee en daardoor wordt de hemel verduisterd.

- 30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid.

Licht uit, spot aan: de Messias verschijnt.

Alle geslachten der aarde = alle geslachten des lands (van eretz = land)

De verduistering van zon, maan en sterren komt vele malen voor in de Bijbel en is dus een mooi synchronisatiepunt. Denk vooral aan Joël 2: 31.

De gebeurtenissen uit Joël 1 wijzen vooruit naar de Dag des HEEREN. Het moet hier wel gaan over de 2^e helft van de 70^e week, waarin stad en land verwoest worden.

Joël 2: 10 De aarde is beroerd voor deszelfs aangezichts, de hemel beeft; de zon en maan worden zwart, en de sterren trekken haar glans in.

11 En de HEERE verheft Zijn stem voor Zijn heir henen; want Zijn leger is zeer groot, want Hij is machtig, doende Zijn woord; want de dag des HEEREN is groot en zeer vreselijk, en wie zal hem verdragen?

Het is Zijn leger. Uit Ezechiël 39 blijkt dat het de legers uit Oost-Europa zijn: Gog, Magog, Mesech, Tobol enz.

Joël 2: 2 Een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken en dikke duisterheid, als de dageraad uitgespreid over de bergen; een groot en machtig volk, desgelijks van ouds niet geweest is, en na hetzelfde niet meer zal zijn tot in jaren van vele geslachten.

Het is een volk dat nog niet geweest is en tot lang daarna ook niet zal zijn, maar na de 1000 jaar komen ze nog een keer terug.

Joël 2: 31 De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat die grote en vreselijke dag des HEEREN komt.

Als het licht van zon en maan verduisterd wordt, dan is van het hele kleurenspectrum alleen het rood nog over, althans dat blijft het langst zichtbaar. De dag des Heeren begint aan het einde van de 70^e week. Dan begint het oordeel, te beginnen bij de Joodse staat en Jeruzalem.

Joël 2: 32 En het zal geschieden, al wie den Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden; want op den berg Sions en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, gelijk als de HEERE gezegd heeft; en dat, bij de overgeblevenen, die de HEERE zal roepen.

Op die dag, als zon en maan verduisterd worden, zullen zij de Naam des HEEREN aanroepen. Dan verschijnt de Messias en er zal ontkoming zijn voor het volk der overgeblevenen van het zwaard, voor het gelovig overblijfsel. Zij zullen vluchten naar de woestijn.

Al die gebeurtenissen worden gemarkeerd door de verduistering van zon, maan en sterren. Joël 2: 31 moet je dus leggen naast Matt. 24: 29 en Markus 13: 24 enz. De verduistering van zon, maan en sterren is een uitbeelding van de duisternis in de wereld; het enige wat overblijft is het Licht van de Heer.

Matt. 24: 30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien,

komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid.

De Zoon des mensen komt Zelf.

Alle geslachten des lands = Israël → zie Zach. 12.

Het hoeft zich niet allemaal op één dag af te spelen. Het kan net zo goed een maand later in de woestijn zijn, op het moment dat zij Hem herkennen.

Zach. 12: 10 Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten den Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.

De inwoners van Jeruzalem vluchten het land uit en daar zullen ze **Mij** aanschouwen. Dit betekent dat Jezus is de HEERE. Daar zullen ze dus zien dat JEHOVAH Jezus is en dat zij Hem doorstoken hebben.

Daarom is het ook: Heere Jezus Christus. Alle knie zal zich voor Hem buigen; dat staat zowel in het Oude- als in het Nieuwe Testament.

Zij zullen over Hem rouwklagen en bitterlijk kermen als over een eerstgeborene: Hij is de Eerstgeborene en zij hebben Hem gedood. Hij is de Erfgenaam van Adam, maar ook van David.

- 11 Te dien dage zal te Jeruzalem de rouwklage groot zijn, gelijk die rouwklage van Hadadrimmon, in het dal van Megiddon.
- 12 En het land zal rouwklagen, elk geslacht bijzonder; het geslacht van het huis Davids bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder; en het geslacht van het huis van Nathan bijzonder, en hun vrouwen bijzonder;

Nathan = de Heer stamt uiteindelijk af van de broer van Salomo, Nathan.

- 13 Het geslacht van het huis van Levi bijzonder, en hun vrouwen bijzonder; het geslacht van Simeï bijzonder, en hun vrouwen bijzonder;
- 14 Al de overige geslachten. Elk geslacht bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder.

Levi omdat de Heere Jezus Hogepriester is van het Nieuwe Verbond.
Simeï: zie daarvoor de geschiedenis van David en Simeï (2. Sam. 16).

Zach. 13: 6 En zo iemand tot Hem zegt: Wat zijn deze wonden in Uw handen? Zo zal Hij zeggen: Het zijn *de wonden*, waarmee Ik geslagen ben, *in* het huis Mijner liefhebbers.

In het huis Mijner liefhebbers = het huis van Abraham.

Weer terug naar Matt. 24: 30

30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid.

Zij zullen rouw bedrijven als over een eerstgeborene.

In Zijn eerste komst kwam Hij om te dienen, maar in Zijn tweede komst komt Hij om gediend te worden. Wolken des hemels = daarom ook Koninkrijk des hemels. Kracht en heerlijkheid = heerlijkheid is kracht en andersom.

31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van *het ene* uiterste der hemelen tot het *andere* uiterste derzelve.

Wat komt de Messias doen? Hij komt Israël terugverzamen.

Hij zal Zijn engelen (= boodschappers) uitzenden.

Een bazuin is een sjofar; als er op de bazuin geblazen wordt, dan is er een nieuwe koning. Meestal gaat dat met strijd gepaard; daarom is het blazen van de bazuin tevens een oproep om zich te verzamelen bij de nieuwe koning om deel te nemen aan de strijd. Het meest voor de hand liggend is dat gewoon het Evangelie verkondigd wordt, want de Messias, de Koning, is gekomen en men wordt opgeroepen om tot geloof te komen en zich te onderwerpen aan Hem.

Er is maar een klein kuddeke, een wormpje, een gelovig overblijfsel en zij moeten het Evangelie prediken. Zij gaan eerst naar Samaria (verwoest), naar de tien stammen, omdat Israël van oudsher geroepen is tot koninklijk en priesterlijk volk.

Als priesterlijk volk zouden zij het Evangelie prediken aan alle volkeren. En hoe meer er tot geloof komen, hoe meer het Koninkrijk gebouwd wordt.

In principe zijn alle stammen met de verkondiging van het Evangelie belast (zie Openbaring 7).

Maar aan het einde van de 70^e week zijn we nog maar aanbeland bij **uw** volk en Jeruzalem: bij het Joodse volk dus.

Pas daarna gaat de zaligheid naar de overige stammen van Israël. Daaruit worden 144.000 geselecteerd en verzegeld om het Evangelie te verkondigen aan alle volkeren.

Het is als in de tijd van David. Toen hij tot koning gezalfd werd, trok niemand zich daar verder iets van aan. Men leefde nog onder de wet, onder Saul, en het wachten was op het einde van zijn regering.

Vervolgens werd David eerst alleen koning over Juda (7 jaar) en daarna pas over de andere stammen. Isboseth werd eerst koning over de 10 stammen.

Hoe wordt de Gemeente verzameld? Door de prediking van het Evangelie.

Hoe wordt Israël verzameld? Net zo, door die bazuin (zie ook Romeinen 10).

Boodschappers = voornamelijk de Gemeente, want de Gemeente is nadrukkelijk aanwezig bij al die gebeurtenissen, maar dan vanuit de hemel (ons is barmhartigheid geschied enz. → Romeinen 11).

De uitverkorenen zijn de uitverkorenen uit vers 22, het van oudsher van God uitverkoren volk.

Uiterste der hemelen = uiterste der aarde.

- 32 En leert van den vijgenboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak nu teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat de zomer nabij is.

De vijgenboom is een beeld van stoffelijke aardse zegeningen die van Godswege verstrekt worden. Zoals de bomen (stambomen) beelden zijn van de volken, zo is de vijgenboom een beeld van Israël.

Als de takken teder worden en de bladeren uitspruiten, dan wordt Israël weer levend; het dode lichaam wordt weer levend.

Op dit moment staat er in Palestina een dode vijgenboom, want ongelovig en dus dood. De boom zal pas levend worden als er weer Geest in is en dat is aan het einde van de 70^e week. Het doel is overigens niet dat de boom weer levend wordt, maar dat die vrucht zou dragen (zie ook Genesis 1).

Vanuit Petra trekt men op naar Jeruzalem en men zal het land weer opbouwen.

- 33 Alzo ook gijlieden, wanneer gij al deze dingen zult zien, zo weet, dat *het* nabij is, voor de deur.

Dus, pas als al deze dingen geschied zijn, dan is het einde der eeuw nabij, dan staat dat einde voor de deur.

- 34 Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan, totdat al deze dingen zullen geschied zijn.
35 De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan.
36 Doch van dien dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, dan Mijn Vader alleen.

Dat is de generatie die in de toekomst van Christus dit alles mee zal maken. Als er niets gekks gebeurt, dan zal die generatie blijven leven tot aan de jongste dag (jongeren van 100 jaar → Jes. 65: 20).

Al deze dingen = over de 1000 jaren heen, want vers 35 zegt dat hemel en aarde voorbij zullen gaan en dat is natuurlijk na de 1000 jaren. En van die dag, namelijk van wanneer hemel en aarde voorbij zullen gaan, weet niemand dan de Vader.

- 37 En gelijk de dagen van Noach *waren*, alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen.
- 38 Want gelijk zij waren in de dagen voor de zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe, in welken Noach in den ark ging;
- 39 En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen.
- 40 Alsdan zullen er twee op den akker zijn, de een zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden.

De dagen van Noach worden vergeleken met de dagen van na de 70^e week van Daniël. Ook dan wil niemand luisteren. Er zal slechts een klein overblijfsel overblijven. Zij die weggenomen worden zijn slecht af; dat zijn de zondaren. Het gaat hier over de periode tussen de 70^e week van Daniël en het begin van de 1000 jaren. Vanaf hoofdstuk 25: 31 gaat het over de 1000 jaren.

Resumerend:

- Mattheüs 24: 29 en 30 markeren de komst van de Messias op de Olijfberg;
- Mattheüs 25: 31 ev markeren het begin van de 1000 jaren. Dan zullen de volkeren geoordeeld worden, waarbij de ongelovigen van de aarde zullen worden weggenomen en de gelovigen op aarde achterblijven.

Openbaring

Er is altijd discussie over de chronologische volgorde van de profetieën. De brieven in Openb. 2 en 3 beschrijven de verschillende fasen waar de Gemeente doorheen gaat. Dat is nu Laodicea: het interesseert niemand meer iets (lauw). 'Zie, Ik sta aan de deur en klopf' = de Heer staat buiten de kerk, buiten het christendom en men laat Hem niet binnen. Dit is al begonnen in de tijd van de opkomst van het humanisme.

Hoofdstuk 4 en 5 gaan over Degene Die alle macht gegeven is in hemel en op aarde. Deze hoofdstukken gaan over de Zoon des mensen; het Gericht zit op de troon (zie ook Daniël 7). Van daaruit zal geoordeeld worden.

Vanaf hoofdstuk 6 gaat het beginnen en dan ben je bij de 70^e week van Daniël. Het gaat over de opening van 7 zegels van een boek. Er is dus een chronologische volgorde.

Bij vers 12, bij de opening van het 6^e zegel, hebben we een mooi ijkpunt (aardbeving, zon, maan en sterren worden zwart). En terstond na die verdrukking... dat is het einde van de 70^e week van Daniël en het begin van de grote dag Zijns toorns. Zegel 1 t/m 5 gaan dus over de periode daaraan voorafgaand.

Openb. 6: 1 En ik zag, toen het Lam een van de zegelen geopend had, en ik hoorde een uit de vier dieren zeggen, als een stem van een donderslag: Kom en zie!

Kom es kijken! 'Waar woont Gij?', en de Heer zei: 'Kom en zie'. Dit betekent dat als je iets wilt zien, je wel eerst moet komen tot Hem. Hij zal je dan leiden in heel de waarheid; anders blijf je blind.

2 En ik zag, en ziet, een wit paard, en die daarop zat, had een boog; en hem is een kroon gegeven, en hij ging uit overwinnende, en opdat hij overwonne!

Een ruiter op een wit paard en hij ging uit overwinnende: zie Dan. 7, 8; 2 Thess. 2; Openb. 13.

Wie is die ruiter op dat paard? Die ruiter stelt niet 'iemand' voor, maar 'iets'. Zie het vervolg.

Boog, kroon, overwinning = macht.

3 En toen Het het tweede zegel geopend had, hoorde ik het tweede dier zeggen: Kom en zie!

4 En een ander paard ging uit, dat rood was; en dien, die daarop zat, werd *macht* gegeven den vrede te nemen van de aarde; en dat zij elkander zouden doden; en hem werd een groot zwaard gegeven.

Hier staat dat die ruiter van het eerste paard de vrede voorstelt. Dus het eerste paard is vrede; dit is de 1^e helft van de 70^e week.

Het tweede paard neemt de vrede en dan wordt het oordeel.

Zwaard = oordeel.

Hier begint dus de 2^e helft van de 70^e week. De Oost-Europese volken besluiten in te grijpen.

In 1 Thess. 5 staat: 'Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede en geen gevaar; dan zal hun een haastig verderf overkomen'.

5 En toen Het het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag, en ziet, een zwart paard, en die daarop zat, had een weegschaal in zijn hand.

Het derde dier = hongersnood.

Alles wordt afgewogen op de weegschaal, alles wordt duur.

In Joël was hongersnood de aanleiding voor de profetie en de gevolgen daarvan: alles wordt platgewalst.

- 7 En toen Het het vierde zegel geopend had, hoorde ik een stem van het vierde dier, die zeide: Kom en zie!
- 8 En ik zag, en ziet, een vaal paard, en die daarop zat, zijn naam was de dood; en de hel volgde hem na. En hun werd macht gegeven om te doden, tot het vierde *deel* der aarde, met zwaard, en met honger, en met den dood, en door de wilde beesten der aarde.

Het vierde zegel = de dood. Het staat er gewoon bij.

Omdat we hier in de 70e week van Daniël zijn, zou **aarde** beter vertaald kunnen worden met **het land**.

Wilde beesten der aarde = in Daniël 7 en 8 en Openbaring 13 komt er een beest. Dat is niet één beest, maar de duivel met zijn engelen. Ook die zijn natuurlijk beesten.

- 9 En toen Het het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen dergenen, die gedood waren om het Woord Gods, en om de getuigenis, die zij hadden.

Zonder periode na de 70e week en vóór de 1000 jaren kom je in de problemen met de uitleg van deze verzen.

Het altaar = altijd de symbolische aanduiding voor de dienst aan God (zie bijvoorbeeld Hebr. 13: 10). De priesters eten van het altaar, maar degenen die vasthouden aan de wet hoeven er niet op te rekenen dat zij van het altaar leven; zij lijden honger.

De zielen onder het altaar zijn de martelaren die in de 2^e helft van de 70^e week gedood worden om hun geloof en getuigenis. Dit betekent dus dat er in de 2^e helft van de 70^e week kennelijk ook gelovigen zijn in Jeruzalem. Misschien zijn ze later tot geloof gekomen, na de 1^e helft, of zijn ze niet op tijd gevluht.

- 10 En zij riepen met grote stem, zeggende: Hoelang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet van degenen, die op de aarde wonen?
- 11 En aan een iegelijk werden lange witte klederen gegeven, en hun werd gezegd, dat zij nog een kleinen tijd rusten zouden, totdat ook hun mededienstknachten en hun broeders zouden vervuld zijn, die gedood zouden worden, gelijk als zij.

Lange witte klederen = beeld van rechtvaardigheid.

Er wordt tot hen gezegd dat het nog even duurt, want hun mededienstknachten moeten ook nog gedood worden.

De eerste groep martelaren komt uit de 70^e week, de tweede groep uit de 33 jaren. Groep 1 moet op groep 2 wachten, daarna zullen ze opgewekt worden; dat is de eerste opstanding (zie Openb. 20: 4 – 6). Dat is aan het eind van de 36 ½ jaar van grote verdrukking (2^e helft 70^e week en daarna nog 33 jaar).

Waar ze heen gaan is niet bekend, maar ze worden bewaard onder het altaar. Zij zijn in ieder geval wedergeboren en zullen de dood dus niet zien. Ze zijn dan dus niet in het dodenrijk; dan moeten ze wel in de hemel zijn.

- 12 En ik zag, toen Het het zesde zegel geopend had, en ziet, er werd een grote aardbeving; en de zon werd zwart als een haren zak, en de maan werd als bloed.
- 13 En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt, als hij van een groten wind geschud wordt.

We zijn in Openb. 6 dus in Jeruzalem en omgeving.

- Het eerste zegel = wit paard = vrede = 1^e helft 70^e week
- Zegel 2, 3 en 4 = rood, zwart en vaal paard = oorlog = 2^e helft 70^e week
- Het vijfde zegel = martelaren uit de 70^e week
- Het zesde zegel = aardbeving, verduistering = eind van de 70^e week.

De vijgenboom werpt zijn onrijpe vruchten af; er komt dus geen oogst = Israël. De boom wordt geschud en de onrijpe vruchten vallen af. Er blijven maar 2 of 3 vruchten over aan de bovenste twijg (Jes. 17: 6) = beeld van het gelovig overblijfsel. De beelden worden steeds herhaald en daarom kun je dus gemakkelijk synchroniseren.

Het schudden van de boom is een beeld van het oordeel over de Joodse staat, wat uitmond in het einde van de Joodse staat.

- 14 En de hemel is weggeweken, als een boek, dat toegerold wordt; en alle bergen en eilanden zijn bewogen uit hun plaatsen.
- 15 En de koningen der aarde, en de groten, en de rijken, en de oversten over duizend, en de machtigen, en alle dienstknechten, en alle vrijen, verborgen zichzelf in de spelonken, en in de steenrotsen der bergen;
- 16 En zeiden tot de bergen en tot de steenrotsen: Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht Desgenen, Die op den troon zit, en van den toorn des Lams.
- 17 Want de grote dag Zijns toorns is gekomen, en wie kan bestaan?

De mensheid in het algemeen en de leidslieden in het bijzonder komen in de problemen. De wereld ziet er inmiddels heel anders uit. Men wordt overgeleverd

aan de machten in het Midden-Oosten en dus verbergt men zich in de bergen en in de spelonken. Ze willen verborgen worden voor het oordeel van het Lam. De schuilplaats van het gelovig overblijfsel is ook in een berg, Petra. Daar zijn duizenden grotten en die hebben allemaal sporen van bewoning (zie ook Zach. 14).

Koningen der aarde = Israël. Het Joodse volk is de koninklijke stam. Zij zijn koningen en dus dienstknechten van God.

Melech = koning;

Malech = engel = dienstknecht.

In het Hebreeuws is er geen verschil tussen beide woorden.

Engelen en koningen zijn dienstknechten en boodschappers van God.

De grote dag Zijns toorns = de dag des HEEREN, de tijd der benauwdheid van Jakob, van donkerheid enz. Het gaat allemaal over hetzelfde.

Officieel begint die dag bij de verwoesting van Jeruzalem en de 70^e week is de weg ernaartoe (zie Joël 2).

De 1260 dagen zijn wel grote verdrukking, maar pas daarna begint de dag des HEEREN.

Openbaring 7

- Openb. 7: 1 En na dezen zag ik vier engelen staan op de vier hoeken der aarde, houdende de vier winden der aarde, opdat geen wind zou waaien op de aarde, noch op de zee, noch tegen enigen boom.
- 2 En ik zag een anderen engel opkomen tegen den opgang der zon, hebbende het zegel des levenden Gods; en hij riep met een grote stem tot de vier engelen, welken *macht* gegeven was de aarde en de zee te beschadigen,
- 3 Zeggende: Beschadigt de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden.

Weliswaar zal er veel schade aangebracht worden op aarde, maar het wordt nog tegengehouden. God zet de rem op de dag des toorns. Die dag is wel aangebroken, maar hij begint met genade en rust. Waarom? Omdat het Evangelie eerst nog verkondigd moet worden. De dienstknechten Gods moeten nog verzegeld worden. Waar haal je die vandaan en hoelang duurt dat?

- 4 En ik hoorde het getal dergenen, die verzegeld waren: honderd vier en veertig duizend waren verzegeld uit alle geslachten der kinderen Israëls.

12 = heerschappij;

12.000 = de ultieme regering;
12 x 12 = de vervulling van de 12.

- 5 Uit het geslacht van Juda waren twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Ruben waren twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Gad waren twaalf duizend verzegeld;
- 6 Uit het geslacht van Aser waren twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Nafthali waren twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Manasse waren twaalf duizend verzegeld;
- 7 Uit het geslacht van Simeon waren twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Levi waren twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Issaschar waren twaalf duizend verzegeld;
- 8 Uit het geslacht van Zebulon waren twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Jozef waren twaalf duizend verzegeld; uit het geslacht van Benjamin waren twaalf duizend verzegeld.

Juda wordt het eerst genoemd. Dan mist. Dan is als een slang (Gen. 49: 17). Dan was de oudste zoon van Bilha, een slavin van Laban die hij aan Rachel gegeven had.

De eigenaardigheid van Dan is, dat hij altijd vooruitging. Waar Israël ook ging, ze volgden altijd de sporen van Dan.

Dan is dan ook een spoor van een slang. Dan heeft altijd de weg gewezen en de vijand kon hem nooit overwinnen. Vandaar dat je overal de naam van Dan tegenkomt. Bijvoorbeeld alle rivieren die in de Zwarte Zee uitkomen beginnen allemaal met 'dn'.

De stam van Dan was de eerste die uitzwermden omdat er te weinig ruimte was. De stam van Dan bevoer de zeeën der wereld: de Foeniciërs waren de Daniëten, bij Jaffa (zie Richteren 5: 17).

Zij treden op als kwartiermakers, ze lopen voorop.

Dan is de grote bouwer en zal dat waarschijnlijk ook doen in de periode van de 144.000.

Dan = richter. Hij wijst de weg.

Overal waren zij de eersten: Ierland, Scandinavië, Amerika. Zij zorgen voor de huisvesting in het land.

- 9 Na dezen zag ik, en ziet, een grote schare, die niemand tellen kon, uit alle natie, en geslachten, en volken, en talen, staande voor den troon, en voor het Lam, bekleed zijnde met lange witte klederen, en palmtakken waren in hun handen.

Heeft die prediking ook resultaat? Jazeker!

Palm = tamar = beeld van koningschap. Een palm is een lange rechte stam met daarop een kroon. Wuiven met palmtakken is je afhankelijkheid betonen aan de koning.

Uit alle volken komen mensen tot geloof.

Tellen = het bepalen van het eigendomsrecht.

Waarom een boekhouding erop nahouden? Om te bepalen wat je bezit is en anders weet de belastingdienst er wel raad mee.

Het opmeten van de tempel heeft dezelfde functie. Alleen degene die op de troon zit heeft recht op dat bezit.

10 En zij riepen met grote stem, zeggende: De zaligheid zij onzen God, Die op den troon zit, en het Lam.

De gelovigen brengen het Lam eer.

Openbaring 8 en 9 gaan over de gebeurtenissen na de 70^e week, over de dagen waarin de 144.000 het Evangelie prediken.

Na de 70^e week moet dat Evangelie in hoog tempo verkondigd worden aan de overige Joden en aan de rest van de stammen van Israël. De Gemeente speelt daarin ook zeker een rol. De Gemeente is eersteling en dus loopt alles eerst via de Gemeente, over Israël, naar de volkeren.

Openbaring 11 gaat weer over de 70^e week.

Openbaring 11

Openb. 11: 1 En mij werd een rietstok gegeven, een *meet*roede gelijk; en de engel stond en zeide: Sta op, en meet den tempel Gods en het altaar, en degenen, die daarin aanbidden.

Er wordt gemeten met een roede. Dat is de norm, de maat.

Het is de tak, de ent, de stam, waardoor nieuw leven wordt voortgebracht.

Zoals gezegd, meten heeft te maken met het eigendomsrecht. Als het onroerend goed gebouwd is, dan wordt het gemeten en in het kadaster beschreven.

Wat wordt hier gemeten? De tempel en alles wat daarbij hoort = een beeld van de Gemeente. Het altaar is het priesterlijke volk dat de Heer dient.

2 En laat het voorhof uit, dat van buiten den tempel is, en meet dat niet, want het is den heidenen gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden twee en veertig maanden.

De voorhof is buiten de tempel; die wordt niet gemeten. De voorhof is een beeld van de heilige stad die de heidenen vertreden.

Bij onzorgvuldig lezen van Lukas 21 lijkt het daar ook over het einde van de 70^e week van Daniël te gaan, maar het gaat daar over de verwoesting van Jeruzalem door de Romeinen in het jaar 70.

Luk. 21: 20 Maar wanneer gij zult zien, dat Jeruzalem van heirlegers omsingeld wordt, zo weet alsdan, dat haar verwoesting nabij gekomen is.

Daar staat niet dat het dan grote verdrukking zal wezen.

- 21 Alsdan, die in Judéa zijn, dat zij vlieden naar de bergen; en die in het midden van dezelve zijn, dat zij daaruit trekken; en die op de velden zijn, dat zij in dezelve niet komen.

Het gaat over de verwoesting van Jeruzalem door de Romeinen in het jaar 70. Zij moeten daaruit trekken. Volgens Flavius Josephus trokken de Romeinen zich even terug en dat was voor de Joden de gelegenheid om de stad te verlaten.

- 24 En zij zullen vallen door de scherpte des zwaards, en gevankelijk weggevoerd worden onder alle volken; en Jeruzalem zal van de heidenen vertreden worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn.

De tijden der heidenen zijn nog niet vervuld en daarom wordt Jeruzalem nog steeds vertreden. Het is de tijd waarin de heidenen regeren over Jeruzalem. De troon van David is in die tijd vacant. Dat eindigt bij het einde van de 70^e week; dan wordt de troon van David hersteld. Vele heidenen zullen dan ook omkomen bij de verwoesting van Jeruzalem.

In deze periode wordt de voorhof gemeten.

Het opmeten van de Gemeente is de opname van de tempel. Daarmee wordt het eigendomsrecht definitief bepaald. (Toen William the Conqueror Engeland veroverde, was het eerste dat hij deed, het land opmeten: zie Domesdaybook.)

In de dagen van de wederkomst is de tempel dus opgenomen en dan staat er op dat moment geen tempel in Jeruzalem. Wel wordt er dan een beeld vereerd.

Zijlijn: **Domesday Book** is de benaming voor een uitgebreid Angelsaksisch document dat werd samengesteld in opdracht van Willem de Veroveraar, die na zijn verovering van Engeland in 1066 een compleet overzicht wilde samenstellen van alle bezittingen in het land en de eigenaren ervan. Doel was om tot een goed inzicht te komen in de rijkdommen van het land en op grond daarvan belastingen te kunnen heffen. De eerste versie was in augustus 1086 klaar.

Koninklijke commissarissen trokken het land door om alle zaken tot in detail te beschrijven. Het uiteindelijke overzicht werd beschouwd als gezaghebbend en beslissend bij conflicten, dat van kracht zou blijven tot de dag des oordeels. De naam Domesday Book, in de betekenis van 'Boek van het Laatste Oordeel', is hieraan ontleend. De eigenlijke benaming van het werk is overigens *Descriptio totius*

Angliae (Beschrijving van geheel Engeland). In opdracht van de koning werd een lijst opgesteld, waarin de waarde van al het land werd geschat, eerst ten tijde van koning Eduard de Belijder, vervolgens op het tijdstip dat het bezit in andere handen overging en tenslotte op het tijdstip van het onderzoek.

Uit de Anglo-Saxon Chronicle blijkt dat het onderzoek werd opgezet in 1085 en uit het colofon van het Domesday Book zelf blijkt dat het werk in 1086 werd afgerond.

Feitelijk bestaat het Domesday Book uit twee delen, *Little Domesday* voor Essex, Suffolk en Norfolk, en *Great Domesday* voor de overige counties. Het Domesday Book werd oorspronkelijk bewaard in Winchester, de toenmalige hoofdstad. Vanwege dit feit werd het ook wel aangeduid als het *Book of Winchester*. Toen Londen de hoofdstad werd, verhuisde ook het werk daarheen. Het bevindt zich nu in het Public Record Office in Londen, tegenwoordig de National Archives geheten. (overgenomen uit Wikipedia)

Openb. 11: 3 En Ik zal Mijn twee getuigen *macht* geven, en zij zullen profeteren duizend tweehonderd en zestig dagen, met zakken bekleed.

Getuigen van de opstanding van Christus. Zij zullen rouw bedrijven.

Zakken = vormloosheid = de dood is ingetreden. Vandaar dat Joden nog steeds in zakken begraven worden.

- 4 Dezen zijn de twee olijfbomen, en de twee kandelaren, die voor den God der aarde staan.
- 5 En zo iemand die wil beschadigen, een vuur zal uit hun mond uitgaan, en zal hun vijanden verslinden; en zo iemand hen wil beschadigen, die moet alsoz gedood worden.
- 6 Dezen hebben macht den hemel te sluiten, opdat geen regen regene in de dagen hunner profetering; en zij hebben macht over de wateren, om die in bloed te verkeren, en de aarde te slaan met allerlei plage, zo menigmaal als zij zullen willen;

Ze hebben macht om de hemel te sluiten gedurende 3 ½ jaar: dat heeft Elia gedaan. De Heere Jezus en Jakobus zeiden beiden dat het toen 3 ½ jaar niet had geregend (Luk. 4: 25; Jak. 5: 17).

Eén van die twee getuigen is dus kennelijk Elia.

Mozes zou de andere kunnen zijn, want hij veranderde water in bloed en sloeg Egypte met allerlei plagen.

Mozes mocht het beloofde land niet in, waarschijnlijk ook omdat hem een beter vaderland wachtte.

Een andere overeenkomst tussen Mozes en Elia is dat ze allebei onuitsprekelijke dingen gezien hebben op de berg Sinaï. Zij hebben nieuwtestamentische waarheid gezien.

Op de berg der verheerlijking verscheen de Heere Jezus met Mozes en Elia. Zij spraken over de dood en opstanding van de Heer.

Zij zullen later, in de 1^e helft van de 70^e week het Evangelie prediken in Jeruzalem. Waarom moeten zij dat juist doen? Omdat er geen gelovigen meer zijn. Wie zou aan Israël het Evangelie moeten prediken? De Gemeente, maar die is inmiddels opgenomen (allen die onder de roede doorgegaan zijn: Ezech. 20: 37). Er is altijd een gelovig overblijfsel op aarde, maar als de hele Gemeente weggenomen is, heb je wel een probleem. Daarom zendt God twee getuigen die het werk van de Gemeente voortzetten.

- 7 En als zij hun getuigenis zullen geëindigd hebben, zal het beest, dat uit den afgrond opkomt, hun krijg aandoen, en het zal hen overwinnen, en zal hen doden.

Na 42 maanden zullen ze gedood worden.

- 8 En hun dode lichamen *zullen liggen* op de straat der grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sódoma en Egypte, alwaar ook onze Heere gekruist is.
- 9 En *de mensen* uit de volken, en geslachten, en talen, en natiën, zullen hun dode lichamen zien drie dagen en een halven, en zullen niet toelaten, dat hun dode lichamen in graven gelegd worden.
- 10 En die op de aarde wonen, die zullen verblijd zijn over hen, en zullen vreugde bedrijven, en zullen elkander geschenken zenden; omdat deze twee profeten degenen, die op de aarde wonen, gepijnigd hadden.

Sodom en Egypte staan model voor het oordeel dat God over Jeruzalem zal uitstorten.

Het doden van deze twee getuigen en de komst van het beest en het 3 ½ dag op straat liggen, markeren niet het einde van de 70^e week, maar het einde van de 1^e helft van de 70^e week. Het is vrede en terwijl het vrede is, wordt het Evangelie gepredikt, met veel tegenstand. En aan het einde van hun tijd wordt het beeld opgericht en moet men dat aanbidden. Dan worden de twee getuigen gedood.

- 11 En na die drie dagen en een halven, is een geest des levens uit God in hen gegaan; en zij stonden op hun voeten; en er is grote vrees gevallen op degenen, die hen aanschouwden.

Zij stonden weer op uit de dood en men werd zeer bang.

- 12 En zij hoorden een grote stem uit den hemel, die tot hen zeide: Komt herwaarts op. En zij voeren op naar den hemel in de wolk; en hun vijanden aanschouwden hen.

Zij worden opgenomen en waarschijnlijk toegevoegd aan de Gemeente, omdat zij in nieuwtestamentische tijd het Evangelie verkondigen aan een ongelovig Israël.

Als je Zach. 4 leest, dan kom je niet op de gedachte dat het een profetie is over de twee getuigen, maar lees je Openb. 11, dan ligt het er duidelijk bovenop. Olijfbomen: niemand hoeft er aan te pas te komen om de lampen brandende te houden, net als in de Gemeente de Geest het werk in ons doet.

In het algemeen spreken de profetieën over de 70^e week van Daniël en wat daarna komt, maar ze zijn op verborgen wijze ook van toepassing op de Gemeente.

- De 6^e bedeling: het Koninkrijk is verborgen, maar wordt geopenbaard;
- De 5^e bedeling: het Koninkrijk is verborgen en wordt niet geopenbaard.

Als je dat niet ziet, dan raak je óf de kennis over onze bedeling kwijt, óf die over de 6^e bedeling. In de Bijbel worden sommige profetieën toegepast op de Gemeente, maar ook op de 6^e bedeling.

De verantwoordelijkheid van het prediken van het Evangelie door de Gemeente blijft ook na de opname doorgaan. Dus deze profetieën in Zach. 4 en Openb. 11 zijn daar ook op van toepassing.

- 13 En in diezelfde ure geschiedde een grote aardbeving, en het tiende *deel* der stad is gevallen, en er zijn in de aardbeving gedood zeven duizend namen van mensen, en de overigen zijn zeer bevreesd geworden, en hebben den God des hemels heerlijkheid gegeven.

Dit is niet de tweede helft van de 70^e week. Er worden wel veel mensen gedood, maar ook velen komen tot geloof door de prediking van Mozes en Elia. Als zij weggaan, dan moeten er dus mensen tot geloof gekomen zijn, want er is altijd een gelovig overblijfsel. Zij verlaten het land en gaan naar Petra.

Openbaring 12

Openb. 12: 1 En er werd een groot teken gezien in den hemel; *namelijk* een vrouw, bekleed met de zon; en de maan was onder haar voeten, en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren;

Wie is die vrouw? Israël. Denk aan het huwelijk tussen JEHOVAH en Israël. Haar attributen zijn: zon, maan en sterren

2 En zij was zwanger, en riep, barensood hebbende, en zijnde in pijn om te baren.

Zij zou moeten voortbrengen, maar had met iedereen gemeenschap behalve met haar Man.

3 En er werd een ander teken gezien in den hemel; en ziet, er was een grote rode draak, hebbende zeven hoofden, en tien hoornen, en op zijn hoofden zeven koninklijke hoeden.

Dit zijn de attributen van de draak uit Daniël 7 en 8, de antichrist.

4 En zijn staart trok het derde *deel* der sterren des hemels, en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, opdat hij haar kind zou verslinden, wanneer zij het zou gebaard hebben.

5 En zij baarde een mannelijken zoon, die al de heidenen zou hoeden met een ijzeren roede; en haar kind werd weggerukt tot God en Zijn troon.

Het kind wordt weggerukt tot God en Zijn troon. Het krijgt heerschappij.

De mannelijke zoon is de Gemeente.

De Gemeente is mannelijk. Wij zijn immers geroepen tot zoon. Maar de Gemeente staat vrouwelijk ten opzichte van Christus. Zie ook Openb. 2: 26, 27 – gelovigen uit onze bedeling; komt uit Psalm 2.

Zach. 9: 9 – ‘Zie, uw Koning zal komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland; arm, en rijdende op een ezel, en op een veulen, een jong der ezellen’.

Er staat weliswaar dat dit de vervulling is van de intocht in Jeruzalem, maar de werkelijke vervulling moet nog komen, aan het einde van de 70^e week; dan komt Hij met Zijn heirlegers, de Gemeente.

6 En de vrouw vluchtte in de woestijn, alwaar zij een plaats had, *haar* van God bereid, opdat zij haar daar zouden voeden duizend tweehonderd zestig dagen.

Azal, een plaats van God bereid, een gereserveerde plaats.

Na de opname komt er een periode waarin het Evangelie verkondigd wordt in Jeruzalem en de Joden aldaar de gelegenheid gegeven wordt om naar Petra te vluchten. En in de 2^e helft van de 70^e week zullen ze daar gevoed worden met het manna. Dat staat nergens, maar het ligt voor de hand, want het is ook al eens eerder gebeurd.

Aan het eind van de 70^e week blijkt er nog een gelovig overblijfsel te zijn dat vlucht naar Petra en zich daar voegt bij de gelovigen uit de 1^e helft van de 70^e week. Na nog eens 30 dagen zal de Heer Zich bekendmaken aan Zijn broeders in Petra.

‘Weggerukt’ is hetzelfde woord dat in 1 Thess. 4: 17 vertaald is met ‘opgenomen’. ‘Opgenomen’ lijkt een nogal vredige gebeurtenis, zoals op een lichte wolkenwagen, maar het betekent dat de Gemeente met kracht wordt weggenomen (vgl. the King James Version: rapture). God gebruikt Zijn kracht om Zijn kind weg te nemen en te brengen tot Zijn troon. Wij zijn kinderen des Konings en zullen de heidenen hoeden met een ijzeren roede.

Als dat kind wordt weggerukt, dan moet dat zijn aan het begin van de 70^e week. De vrouw vlucht immers naar de woestijn. Dat moet in ieder geval zijn in de 1^e helft van de 70^e week, want daarna wordt de vrouw nog 1260 dagen gevoed in de woestijn. Zij is daar namelijk tamelijk geïsoleerd.

De 7- en de 33 jaren

- Lev. 12: 2 Spreek tot de kinderen Israëls, zeggende: Wanneer een vrouw zaad gegeven, en een knechtje gebaar zal hebben, zo zal zij zeven dagen onrein zijn; volgens de dagen der afzondering harer krankheid zal zij onrein zijn.
- 3 En op den achtsten dag zal het vlees zijner voorhuid besneden worden.
- 4 Daarna zal zij drie en dertig dagen blijven in het bloed harer reiniging; niets heiligs zal zij aanroeren, en tot het heiligdom zal zij niet komen, totdat de dagen harer reiniging vervuld zijn.

Als een vrouw een mannelijke zoon baart, zo zal zij zeven dagen onrein zijn en daarna nog eens 33 dagen. Daartussenin wordt het jongetje besneden.

Besnijden is het wegnemen van de oude schepping.

Als de voorhuid wordt weggenomen, dan wordt de glans zichtbaar, openbaar.

Voorhuid = oude schepping.

Het gaat dus om wedergeboorte. Daarom komt de besnijdenis overeen met de wederkomst van Christus, want dan wordt de glans, de nieuwe schepping, geopenbaard.

Na 7 wordt de mannelijke zoon (Christus en de Gemeente) geopenbaard en maakt Zich bekend aan de vrouw (Israël). Als Israël tot bekering komt, wordt de bedekking weggenomen. Dat is dus de link naar Openb. 12.

- Kol. 3: 1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende ter rechterhand Gods.
2 Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.
3 Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.
4 Wanneer *nu* Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Dat is niet bij de opname van de Gemeente, maar 7 jaar later. Die 7 jaren is de 70^e week van Daniël; dan volgt de besnijdenis (de glans, de wederkomst van Christus) en dan duurt het nog 33 jaren tot aan de 1000 jaren.

De vrouw is dus 40 jaar onrein en zal tot het heiligdom niet komen = de tempel. Die zouden ze dan dus ook niet bouwen. Dat gebeurt pas in de 1000 jaren. Eerst wordt het Koninkrijk opgericht en pas daarna de tempel.

- Ex. 24: 16 En de heerlijkheid des HEEREN woonde op den berg Sinaï, en de wolk bedekte hem zes dagen, en op den zevenden dag riep Hij Mozes uit het midden der wolk.
17 En het aanzien der heerlijkheid des HEEREN was als een verterend vuur, op het opperste diens bergs, in de ogen der kinderen Israëls.
18 En Mozes ging in het midden der wolk, nadat hij op den berg geklommen was; en Mozes was op dien berg veertig dagen en veertig nachten.

Mozes was 40 dagen en nachten op de berg Sinaï. De eerste 7 dagen in duisternis en dan gaat het Licht op en verschijnt de Heer. Daarna was hij nog 33 dagen daar.

- 1 Kon. 2: 11 De dagen nu, die David geregeerd heeft over Israël, zijn veertig jaren; zeven jaren heeft hij geregeerd in Hebron, en in Jeruzalem heeft hij drie en dertig jaren geregeerd.

- 1 Kr. 29: 27 De dagen nu, die hij geregeerd heeft over Israël, zijn veertig jaren; te Hebron regeerde hij zeven jaren, en te Jeruzalem regeerde hij drie en dertig.

David regeerde 40 jaar: 7 jaar te Hebron over Juda en 33 jaar in Jeruzalem over heel Israël, inclusief Juda.

7 jaar = uw volk en uw heilige stad = 70^e week van Daniël.

33 jaar = de periode daarna.

De regering van Salomo is een uitbeelding van de 1000 jaar.

1 Kr. 3: 4 Zes zijn hem te Hebron geboren; want hij regeerde daar zeven jaren en zes maanden; en drie en dertig jaren regeerde hij te Jeruzalem.

2 Sam. 5: 5 Te Hebron regeerde hij over Juda zeven jaren en zes maanden; en te Jeruzalem regeerde hij drie en dertig jaren over gans Israël en Juda.

Hier regeerde David 7 ½ jaar over Juda te Hebron. Profetisch betekent dit dat na het zesde zegel (einde van de 70^e week), bij de opening van het zevende zegel, er een half uur werd gezwegen (Openb. 8: 1).

De wijziging van de kalender bij het ingaan van het Oude Verbond wordt weer opgeheven. Met andere woorden, de klok wordt een half uur, of een half jaar, teruggezet. Dan wordt de 10^e nisan, het in huis nemen van het paaslam, gelijk aan de 10^e van de 7^e maand en dus aan Grote Verzoendag.

Na die 40 jaar van David komt het vrederijk van Salomo.

In Leviticus 12 staat ook dat als een vrouw bevalt van een meisje, dat ze dan 14 dagen onrein is en daarna nog eens 66 dagen.

Die getallen brengen je in de geschiedenis van Jozef in Egypte.

In Egypte is alles altijd dubbel. Zelfs de getalswaarde van het Hebreeuwse woord voor Egypte, Mitsraïm, is ten opzichte van Kanaän dubbel.

7 vette jaren en 7 magere jaren = 14 jaren.

Vet = 3 ½ jaar vrede en geen gevaar;

Mager = 3 ½ jaar grote verdrukking.

Wat in die 7 vette jaren geproduceerd werd, moest genoeg zijn voor de 7 magere jaren. Jozef, de Heer, zorgt voor en voedt het volk in de magere jaren, in de grote verdrukking.

Jozef was 30 jaar toen de vette jaren begonnen;

Jozef was 37 jaar toen de magere jaren begonnen;

Jozef was 44 jaar toen de vette- en magere jaren voorbij waren;

Jozef was 110 jaar toen hij stierf;

110 – 44 = 66 jaar: de laatste periode van onreinheid.

Joh. 20: 14 En als zij (Maria) dit gezegd had, keerde zij zich achterwaarts, en zag Jezus staan, en zij wist niet, dat het Jezus was.

19 Als het dan avond was, op denzelfden eerste dag der week, en als de deuren gesloten waren, waar de discipelen vergaderd waren om de vreze der Joden, kwam Jezus en stond in het midden, en zeide tot hen: Vrede zij ulieden!

24 En Thomas, een van de twaalven, gezegd Dydimus, was met hen niet, toen Jezus *daar* kwam.

26 En na acht dagen waren Zijn discipelen wederom binnen, en Thomas met hen; *en* Jezus kwam, als de deuren gesloten waren, en stond in het midden, en zeide: Vrede zij ulieden!

Hand. 1: 3 Aan welke Hij ook, nadat Hij geleden had, Zichzelf levend vertoond heeft, met vele gewisse kentekenen, veertig dagen lang, zijnde van hen gezien, en sprekende van de dingen die het Koninkrijk Gods aangaan.

De Heer verschijnt aan Zijn discipelen, maar Thomas is er niet (die was de weg kwijt). Thomas is een beeld van Israël dat tot geloof komt. Een week later, 7 later, is hij er wel bij.

Opstanding	Gemeente	vers 14
Na 7	Israël	vers 26
Na 40	Volkeren	Hand. 1: 3

Terug naar Openbaring 12.

Openb. 12: 6 En de vrouw vluchtte in de woestijn, alwaar zij een plaats had, *haar* van God bereid, opdat zij haar daar zouden voeden duizend tweehonderd zestig dagen.

Dus, eerst de opname, dan de 70^e week van Daniël, dan de verschijning van de Glans en dan de bekering van Israël.

Wie zijn die 'zij'? dat is de mannelijke zoon, de Gemeente.

Denk aan de kruisiging van de Heere Jezus, waar Hij tot Maria en Johannes zegt: 'Vrouw, zie, uw zoon. Daarna zeide Hij tot den discipel: Zie, uw moeder.'

De zoon zou voor de moeder zorgen.

Johannes is een type van de Gemeente, en dan zoals die gevormd wordt uit de 10 stammen (Petrus van de 2 stammen. Vandaar dat zij het ook niet zo goed met elkaar eens konden worden).

De Gemeente is een volk van eerstelingen en is op grond van die positie verantwoordelijk voor de rest. Vandaar dat wij dus na de opname ook voor 'moeders' zorgen, voor Israël.

Het enkelvoud slaat op de zoon, maar de zoon is een volk en een volk bestaat uit meerdere onderdanen, die aangeduid worden met 'zij'.

7 En er werd krijg in den hemel: Michaël en Zijn engelen krijgden tegen den draak, en de draak krijgde *ook* met zijn engelen.

Michaël en Zijn engelen zijn in het Oude Verbond verborgen.

Die engelen zijn de Gemeente.

- 8 En zij hebben niet vermocht, en hun plaats is niet meer gevonden in den hemel.

Wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen... (Efeze 6: 12)
Wij zijn krijgsknechten van God. Het is nu dus oorlog. De strijd begint niet pas bij de opname van de Gemeente, maar eindigt daar. Want dan zal blijken dat 'zij niet hebben vermocht', omdat wij meer dan overwinnaars zijn in Christus. De opname maakt een einde aan de positie van de duivel en zijn engelen in de hemel. Die positie nemen wij dan in.

De val van satan heeft niets te maken met zijn val uit de hemel, want hij is nu nog in de hemel. Het is een morele val. De echte val zal pas in de toekomst zijn, bij de opname van de Gemeente. En of iets nu in de verleden tijd staat in de Bijbel of niet, dat maakt niet uit, want het zijn profetieën. De satan wordt dus aan het begin van de 70^e week uit de hemel gegooid en op aarde geworpen. Daarom is het redelijk plausibel dat dan vrede gesloten zal worden in het Midden-Oosten.

- 9 En de grote draak is geworpen, *namelijk* de oude slang, welke genaamd wordt duivel en satanas, die de gehele wereld verleidt, hij is, *zeg ik*, geworpen op de aarde; en zijn engelen zijn met hem geworpen.

Men verwacht de meesters en de wijsheid. Als een engel op aarde komt, dan verschijnt hij als een man. Hollywood bereidt de wereld erop voor (denk aan aliëns ed).

- 10 En ik hoorde een grote stem, zeggende in den hemel: Nu is de zaligheid, en de kracht, en het Koninkrijk geworden onzes Gods; en de macht van Zijn Christus; want de verklager onzer broederen, die ons verklaagde voor onzen God dag en nacht is nedergeworpen.

En de macht van Zijn Christus = zie Psalm 2.

Zijn Gezalfde = Zijn Christus.

Hij heeft Zijn Koningschap in de praktijk nog niet aanvaard. Dat komt nog.

De verklager onzer broederen: zie Romeinen 8: 33 = Wie zal beschuldiging inbrengen...?

Dat doet de duivel. Hij verklaagt de broederen dag en nacht. Maar wij hebben een Voorspraak en Advocaat, Jezus Christus.

- 11 En zij hebben hem overwonnen door het bloed des Lams, en door het woord hunner getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot den dood toe.

Michaël en Zijn engelen hadden de satan overwonnen. Dat is hetzelfde als Christus en de gelovigen en dus de Gemeente.

- 12 Hierom bedrijft vreugde, gij hemelen, en gij, die daarin woont! Wee dengenen, die de aarde en de zee bewonen, want de duivel is tot u afgekomen, en heeft groten toorn, wetende, dat hij een kleinen tijd heeft.

Die in de hemel woont, zal lachen (Psalm 2).

De satan mag dan tekeer gaan, maar zijn dagen zijn geteld: 40 jaar. Dan wordt hij 1000 jaar gebonden, daarna nog voor een korte tijd losgelaten en vervolgens in de poel des vuurs geworpen.

1000 jaar is niet een beeld van de eeuwige heerschappij van Christus, want Hij regeert nu al 2000 jaar (verborgen). De 1000 jaar heeft te maken met het binden van satan (zie Openb. 20).

Straks zal blijken dat de mens niet bedorven is door satan, maar door zijn eigen zondige natuur, want ook in de 1000 jaren zal er van alles fout gaan.

- 13 En toen de draak zag, dat hij op de aarde geworpen was, zo heeft hij de vrouw vervolgd, die het manneken gebaard had.

Hij vervolgt de vrouw. Daarom vlucht de vrouw naar de woestijn.

De draak is niet alleen satan, maar ook het antichristelijke rijk, uiteraard met de antichrist, de duivel. Hij zal de rechten op de aarde komen opeisen, op grond van zijn ouderdom.

- 14 En der vrouwe zijn gegeven twee vleugelen eens groten arends, opdat zij zou vliegen in de woestijn, in haar plaats, alwaar zij gevoed wordt een tijd, en tijden, en een halven tijd, buiten het gezicht der slang.

Die arendsvleugelen is geen vliegtuig. De Heer zorgt daarvoor, maar de Heer heeft personeel. Denk ook aan de uittocht uit Egypte. Toen hebben ze dag en nacht moeten rennen. Dat kon alleen met hulp van bovenaf: met Goddelijke kracht en macht.

Het is dus een vlucht naar de woestijn.

Haar plaats = een bereide plaats.

De mannelijke zoon voedt haar met het Woord, 3 ½ jaar lang = 2^e helft van de 70^e week.

'Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen' (Psalm 91: 1) = Petra, in de rots, spelonk.

De slang kan daar niets uitrichten, want er zal bescherming zijn.

- 15 En de slang wierp uit haar mond achter de vrouw water als een rivier, opdat hij haar door de rivier zou doen wegvoeren.

De slang is vrouwelijk vanwege haar inmiddels onderworpen positie. (?)
(Noot van de schrijver: 'slang' is taalkundig vrouwelijk. In het volgende vers is de slang de draak en daar is hij weer mannelijk, omdat draak mannelijk is.)
Rivier = legers.

- 16 En de aarde kwam de vrouw te hulp, en de aarde opende haar mond, en verzwoeg de rivier, welke de draak uit zijn mond had geworpen.

De vijand wordt door de aarde verslonden, waarschijnlijk door een aardbeving.

- 17 En de draak vergrimde op de vrouw, en ging heen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods bewaren, en de getuigenis van Jezus Christus hebben.
18 En ik stond op het zand der zee.

Het overige zaad = de rest van de gelovigen uit Israël, na de 70^e week van Daniël. Petra is het verzamelpunt en via Petra zal het via de Kings Highway naar Kanaän trekken. Die route is een uitbeelding van hoe wedergeboorte tot stand komt. Israël komt immers buiten het land tot geloof.
Zie Ezech. 20, Amos 9, Deut. 30 (Ik zal wederkeren en u vergaderen en brengen in het land, na 1335 dagen).

Openbaring 13 is een aanvulling op de profetieën van Daniël. Er zou niet één belangrijke figuur verschijnen, maar twee.

De eerste uit Ismaël en de tweede wordt uit de hemel gegooid en komt op aarde terecht.

Die ene man uit Ismaël zal als politiek leider hier op aarde rondlopen en hij krijgt zijn macht van de draak. Dat is de kleine hoorn die tot aanzienlijke macht komt door de draak.

Als je de verwantschap tussen al die profetieën kent, dan is het niet zo moeilijk om Openbaring 13 en 17 daarin te passen.

1 Thessalonicensen 4

De brieven aan de Thessalonicensen hebben als onderwerp de heiligmaking van de gelovigen. Hoofdstuk 4 gaat over de zalige hoop die aan ons zal verschijnen. God heeft ons wedergeboren tot een levende hoop. Onze toekomstverwachting heeft natuurlijk alles te maken met onze heiligmaking. Want wat voor zin heeft het leven hier nu helemaal? De enige zin van het leven hier is dat we op zouden groeien tot zoon en erfgenaam; dat we loon zouden ontvangen, bekleed of overkleed zouden worden. Dat zal gebeuren bij de opname van de Gemeente. Dan worden we van het ene op het andere moment weggenomen van de aarde en degenen die erven, zullen dan bekleed of overkleed worden. Waarmee? Met heerlijkheid.

1 Thess. 4: 13 Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben.

Kennelijk dacht men dat bij de komst van de Messias alleen degenen die nog leven opgenomen zouden worden. Maar Paulus legt uit dat het zo niet in elkaar steekt. Er zijn er natuurlijk wel die ontslapen zijn, maar dat wil niet zeggen dat zij geen deel aan de opname hebben.

14 Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn, in Jezus, *wederbrengen met Hem.*

Abraham overlegde of God niet bij machte was Izak weder levend te maken. Dat lezen we in Hebreëen 11: 17 - 19. En God heeft Izak bij wijze van spreken weder levend gemaakt. Zo zullen ook zij die reeds ontslapen zijn weder opstaan.

15 Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn.

Geredeneerd vanuit het Oude Testament zijn wij bevoorrecht boven degenen die ontslapen zijn. Het Oude Testament leert namelijk niets over de hemel met betrekking tot gelovigen en al helemaal niet over degenen die ontslapen zijn. Zij zullen allen opstaan op de jongste dag.

Nieuwtestamentische gelovigen gaan ook niet naar de hemel, want daar zijn ze namelijk al. Wij gaan alleen hier fysiek van de aarde weg op het moment dat we ontslapen. En zoals Jezus uit de doden opstond, zo zullen wij dat ook vóór de jongste dag doen, bij de opname van de Gemeente.

16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des Archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan;

17 Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met Hem opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.

De Aartsengel = de Heer.

De bazuin Gods = Het Woord Gods of de stem Gods.

Bazuin = sjofar = kerem = kroon.

Wanneer daalt de Heer neder? Aan het einde van de 70^e week, op de Olijfberg. En Zijn heilige engelen zullen met Hem zijn = de Gemeente.

Dus, eerst zullen degen die ontslapen zijn opstaan en daarna wij die levend overgebleven zijn.

De Heer zal wederkeren, maar eerst... de opname van de Gemeente.

Opgenomen = wegrukken, in een punt des tijds.

Als ook de ontslapenen opgenomen worden in de wolken, komen zij dan eerst weer terug? Dat is de verkeerde vraag, want ook wij zijn, net als zij, al in de hemel.

Waar is Christus? In de hemel. Maar Hij zou toch in ons midden zijn? Dat ís Hij ook én Hij is in de hemel. Waar is dus de hemel? Hier. De hemel begint daar waar de aarde ophoudt. Het is een andere dimensie.

Zij zullen opstaan en veranderd worden, net als wij.

Wij zullen opgenomen worden in de wolken en daarna zullen we met Hem wederkeren op de wolken. Of dat letterlijk is...?

We gaan de Heer tegemoet. In Hand. 28: 15 is Paulus onderweg naar Rome en er komen anderen hem tegemoet. Daarna gaan ze samen naar Rome.

Je gaat de richting op waaruit je iemand verwacht. Zo gaan wij Hem tegemoet vóórdát Hij komt, want anders zouden we Hem niet tegemoet kunnen gaan.

Bovendien moeten we ook eerst een verheerlijkt lichaam ontvangen, want anders kunnen we niet met Hem in heerlijkheid geopenbaard worden. Voor dat doel gaan we Hem tegemoet. Dat gebeurt voordat het Evangelie verkondigd wordt aan Israël en dat is aan het begin van de 70^e week.

Hij verzamelt Zich nu een volk voor Zijn Naam. En zolang de Gemeente nog op aarde is, zal iedere gelovige aan die Gemeente toegevoegd worden, ook individuele Joden. Er kan dus, zolang de Gemeente hier op aarde is, nooit een gelovig Israël zijn.

Eerst de Gemeente, dan wordt de satan uit de hemel geworpen en dan kan de vervallen hut van David weder gebouwd worden.

1 Thessalonicensen 5

- 1 Thess. 5: 1 Maar van de tijden en gelegenheden, broeders! Hebt gij niet van node, dat men u schrijve.
- 2 Want gij weet zelve zeer wel, dat de dag des Heeren alzo zal komen, gelijk een dief in den nacht.

Het is immers bekend wanneer de dag des Heeren begint (zon, maan en sterren verduisterd). Terstond zijn er bij de geboorte van de Heere Jezus engelen bij Hem. Die engelen zijn een type van de Gemeente bij Zijn wederkomst.

- 3 Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensood een bevruchte *vrouw*; en zij zullen het geenszins ontvlieden.

Zij = de Joodse staat en de heilige stad.

Vrede en zonder gevaar = het begin van de 70^e week (zie Daniël 9 of het witte paard uit Openb. 6).

Haastig verderf = begin 2^e helft 70^e week (rode, zwarte en vale paard uit Openb. 6).

Haastig = plotseling.

- 4 Maar gij, broeders, gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou bevangen.

Wij zijn niet in duisternis en wij wachten niet op de dag des Heeren, maar op de dag van Christus

- 5 Gij zijt allen kinderen des lichts, en kinderen des daags; wij zijn niet des nachts, noch der duisternis.

Hij kan niet komen zolang wij er nog zijn, want wij zijn in het licht. Het Profetische Woord schijnt weliswaar in een donkere plaats, maar als het schijnt is het daar licht.

- 6 Zo laat ons dan niet slapen, gelijk als de anderen, maar laat ons waken, en nuchteren zijn.
7 Want die slapen, slapen des nachts, en die dronken zijn, zijn des nachts dronken;
8 Maar wij, die des daags zijn, laat ons nuchteren zijn, aangedaan hebbende het borstwapen des geloofs en der liefde, en *tot* een helm, de hoop der zaligheid.

Zie Efeze 6: 14. Wij staan in de strijd tegen de macht der duisternis

- 9 Want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der zaligheid, door onzen Heere Jezus christus;

God heeft óns niet gesteld tot toorn, maar 'zij' uit vers 3, de Joodse staat. Wij wachten op loon, kroon, heerlijkheid, erfenis, zoonstelling. Wij zijn aan de toorn van God onttrokken (Joh. 3: 16 – 18). Wij zijn nu niet onder de toorn, dus waarom straks dan wel? Hij heeft ons daarvan verlost. Er kan over ons geen toorn komen, want wij zijn kinderen Gods, ook als we ons er niet naar gedragen; wij hebben eeuwig leven ontvangen.

- 10 Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij dat wij waken, hetzij dat wij slapen, te zamen met Hem leven zouden.
11 Daarom vermaant elkander, en sticht de een den anderen, gelijk gij ook doet.

Hoe je ook bent als kind van God, of je nu waakt of slaapt, wij zullen tezamen met Hem leven.

- 2 Thess. 1: 6 Alzo het recht is bij God verdrukking te vergelden dengenen, die u verdrukken;
- 7 En u, die verdrukt wordt, verkwikking met ons, in de openbaring van den Heere Jezus van den hemel met de engelen Zijner kracht;
- 8 Met vlammend vuur wraak doende over degenen, die God niet kennen, en over degenen, die het Evangelie van onzen Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.
- 9 Dewelken zullen *tot* straf lijden het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren, en van de heerlijkheid Zijner sterkte,
- 10 Wanneer Hij zal gekomen zijn, om verheerlijkt te worden in Zijn heiligen, en wonderbaar te worden in allen, die geloven (overmits onze getuigenis onder u is geloofd geworden) in dien dag.

Zie Titus 2 vanaf vers 11.

Hier staat het: verlost van de toekomstige toorn die begint na de verduistering van zon, maan en sterren.

De tegenwoordige toorn van God is passief. Hij heeft de wereld losgelaten.

De toekomstige toorn is actief (zie Psalm 2).

2 Thessalonicensen 2

- 2 Thess. 2: 1 En wij bidden u broeders, door de toekomst van onzen Heere Jezus Christus, en onze toevergadering tot Hem,

Toekomst = parousia = presentie.

Er is een relatie tussen de toekomst des Heeren en onze toevergadering tot Hem.

Toevergadering = epi-synagoge. Dat is geen Joods woord, maar een Grieks woord.

Het Joodse woord daarvoor is 'sjoel'. Synagoge = bijeenkomst.

- 2 Dat gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door *zendbrief*, als van ons *geschreven*, alsof de dag van Christus (des Heeren) aanstaande ware.

In het Grieks staat daar 'dag des Heeren'. Het is dus duidelijk waarover het gaat. Die dag brengt vervolging met zich mee.

- 3 Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want *dit komt niet*, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs;

Het is nog niet zover. De dag des Heeren is nog niet gekomen. Die begint pas aan het einde van de 70^e week, of 'tenzij eerst de afval gekomen is'. Niet de afval in het algemeen, maar **de** afval. Welke afval? Die uit Daniël 8: 12; dat is in de dagen van de grote verdrukking in de 2^e helft van de 70^e week, over een afgodisch Joods volk en een afgodisch Jeruzalem.

De 2^e helft van de 70^e week komt niet voordat de mens der wetteloosheid wordt geopenbaard. Dat is die vent die de tijden en wetten veranderen zal (Dan. 7 en 8). 'Weg met de waarheid, weg met het geloof; absolute waarheid bestaat niet'. Maar voor God en voor ons wel.

Mens der zonde = mens der wetteloosheid. Hij is de zoon des verderfs en hij verheft zich boven God.

- 4 Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of *als God* geëerd wordt, also dat hij in den tempel Gods als een god zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is.

Wie zou dat nu zijn? De duivel zelf, die op aarde geworpen wordt als wij naar boven gaan. Dan gebruikt hij zijn bovennatuurlijke krachten en geeft die figuur uit Ismaël grote macht (Openb. 13).

De hoorn wordt een mond gegeven, sprekende grote dingen. Die mond is de antichrist en de hoorn krijgt macht van de antichrist (zie ook de mond van Mozes: Aäron was die mond).

De hoorn heeft niet veel te vertellen, maar hij krijgt hier toch een grote mond (Daniël 7: 11, 20).

Tempel in Jeruzalem = komt voor in Openb. 11 en in dit vers. Maar tempel Gods is niets anders dan Bab-El = poort Gods. Van daaruit wordt de macht uitgeoefend = geregeerd. Daarom kun je het net zo goed vertalen met 'paleis van God', maar als het om priesterlijke functies gaat dan wordt het 'tempel Gods'. En dat is dus niet in Jeruzalem, maar in Babel.

- 5 Gedenkt gij niet, dat ik, nog bij u zijnde, u deze dingen gezegd heb?

Hopelijk vergeten wij die dingen niet.

- 6 En nu, wat *hem* wederhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard wordt te zijner eigen tijd.

Eerst komt de afval en daarna wordt hij geopenbaard.

- 7 Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk, Die hem nu wederhoudt, *Die zal hem wederhouden*, totdat hij uit het midden zal *weggedaan* worden.

Als hij in de toekomst geopenbaard wordt, dan betekent dit dat hij daarvóór in het verborgene werkt.

In Openb. 17: 5 wordt hij voorgesteld als de vrouw op het beest. De vrouw bestuurt het beest. Op haar voorhoofd staat: verborgenheid en Babylon.

Alleenlijk = slechts of maar.

Voor de duidelijkheid zou de zin als volgt moeten zijn: maar, er is die hem wederhoudt, totdat hij in het midden zal verschijnen.

'Er is' zijn woorden die ik er zelf voor het gemak even tussengevoegd heb. Zij betekenen in zichzelf niets en zijn feitelijk overbodig. Het is net als bij 'vrede zij u'. Dat is hetzelfde als 'vrede u'. Vertalers voegen dit soort woorden soms zelf in, om een zin duidelijker te laten zijn, zonder dat het afbreuk aan de vertaling doet. Wij doen nu voor de duidelijkheid even hetzelfde .

'Worden' aan het eind van vers 7 betekent: geschieden, komen, worden, opstaan, rijzen, uitselecteren. Of: to appear in history; to come upon the stage; in het publiek verschijnen.

Dus: maar er is die hem nu wederhoudt, totdat hij in het midden zal verschijnen.

Dit betekent dat zolang de Gemeente op aarde is, deze figuur hier niet op aarde kan verschijnen. Hij zal weliswaar actief zijn, maar niet openbaar.

Dus, waarom kan hij hier niet openbaar worden? Omdat wij hier nog zijn.

De satan zal uit de hemel geworpen worden en dan moet hij met het openbaar vervoer. Dan verschijnt de maitreya, of Boeddha, of welke naam hij maar aannemen zal.

Voordat hij komt moeten er eerst andere dingen gebeuren. Israël kan nu nog niet tot geloof komen, omdat de 70^e week van Daniël nog niet geweest is.

Waarom was het onmogelijk dat de Heer in de dood bleef? Heel simpel, omdat Psalm 16 dat gezegd had. Zo is het ook onmogelijk dat de antichrist openbaar wordt, want eerst moet de Gemeente opgenomen worden. Zo staat het er en zo zal het gebeuren.

Als de opname van de Gemeente nu zou gebeuren en iemand zou de zaal binnenkomen, dan zou hij een lege zaal aantreffen. Wij waren al in de hemel, maar verdwijnen hier fysiek. Net als de Heer; Hij verscheen en verdween.

Zach. 14 – te dien dage zullen Zijn voeten op de Olijfberg staan. Het is een kwestie van een punt des tijds en dan de satan eruit, zodat alles wat in de hemel is, aan Hem onderworpen is. Daarna gaat het 'spel' verder: alles wat op aarde is zal aan Hem onderworpen worden. Zij die dat niet van plan zijn, zullen gedood worden.

- 8 En alsdan zal de ongerechte geopenbaard worden,
denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijns monds,
en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst;
- 9 *Hem, zeg ik*, wiens toekomst is naar de werking des satans, in
alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen;

Zijn werking = die van de satan.

- 10 En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden.

Zalig worden komt causaal voort uit liefde voor de waarheid. Als dat de basis is voor wedergeboorte, dan mag je ook van gelovigen verwachten dat ze liefde voor de waarheid hebben. Zij die de waarheid niet geloven, komen in de grote verdrukking en dus in het oordeel.

- 11 En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven;
12 Opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.
13 Maar wij zijn schuldig God te danken over u, broeders, die van den Heere bemind zijt, dat u God van den beginne verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes, en geloof der waarheid;

Zaligheid in de zin van alles wat God ons geeft aan zegeningen.

- 14 Waartoe Hij u geroepen heeft door ons Evangelie, tot verkrijging der heerlijkheid van onzen Heere Jezus Christus.
15 Zo dan, broeders, staat *vast* en houdt de inzettingen, die u geleerd zijn, hetzij door *ons* woord, hetzij door onzen zendbrief.

Inzettingen = leringen.

- 16 En onze Heere Jezus Christus Zelf, en onze God en Vader, Die ons heeft liefgehad, en gegeven heeft een eeuwige vertroosting en goede hoop in genade,
17 vertrooste uw harten, en versterke u in alle goed woord en werk.

Zie ook 1 Thess. 4: 18. Deze toekomstverwachting zal ons leven bepalen. Wij hebben een levende hoop. Die hoop is niet de grote verdrukking, maar een erfenis, die voor ons bewaard wordt in de hemel.

Wij zouden ons bewust zijn van onze koninklijke positie en ons laten leiden door Hem, in afhankelijkheid ook van Hem (Rom. 12: 1, 2).